

Yavuz Bayram alışkan

- şiirler -

Yayın Tarihi:

9.10.2005

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Yavuz Bayram Çalışkan (1959-Yaşıyor)

17.06.1959 yılında Aksaray ilinde (Baymış Köyü) dünyaya geldi. İlk,orta,lise öğrenimini Aksaray'da tamamladı.Ankara Gazi Eğitim Enstitüsü'nün Sosyal Bilgiler Bölümünü 1980 yılında bitirdi.Kahraman Maraş Gazi Ortaokulu ve Andırın Lisesinde, Hakkari Beytüşşebap İlköğretim Okulunda,Aksaray Çavdarlılar Köyü İlköğretim Okulunda öğretmenlik, Aksaray Çekiçler Ortaokulunda Müdürlük, Acıpınar İlköğretim Okulunda öğretmenlik, Aksaray Eğitim Araçları Donatım Merkezinde öğretmenlik ve müdür yardımcılığı, Aksaray Zafer İlköğretim Okulunda öğretmenlik yaptı, bu arada Anadolu Üniversitesi Coğrafya Bölümünü bitirdi. Aksaray Hazım Kulak Anadolu Lisesinde beş yıl müdür yardımcılığı yaptı.Ailevi durumlardan dolayı Yalova'ya taşındı.Yalova lisesinde öğretmenlik yaptı ve Yalova Anadolu Otelcilik ve Turizm Meslek Lisesinde Müdür yardımcısı olarak mesleğini sürdürmektedir.Bekardır. 1978 yılından -2003 e eserlerini 'Yaşanmamış Mutluluk ' adlı eserinde topladı. Kendi imkanları ile kitabını bastırarak dağıttı.Aksaray Hazım Kulak Anadolu Lisesinde 'Bilime,gençliğe,geleceğe ışık' dergisinde şiir ve yazıları yayınlandı.Aksaray'ın yöresel gazetelerinde şiirleri yayınlandı.İnternet ortamında şiirlerini okuyucuları ile paylaşarak ömrünün kalan kısmını Yalova'da geçirmektedir.Yakın bir gelecekte 'Yeşil Sevda' adlı eserini sizlerin beğenisine sunacaktır.

Eserleri:

Yaşanmamış Mutluluk

Aah O Gözlerin Durur mu Oralarda?

Gözlerin ah o gözlerin, durur mu oralarda,
Aklımın kaldığı yerlerde,
Ihlamur çiçeklerinin kokusu ile demli akşamlarda,
Başımda kavak yellerinin estiği günlerde,
Bizden sonra da çiçekler bizim için açtı mı, gördün mü?
Akşam vapurunu beklerken sevmiştim güzelim
Gözlerin Marmara'da durur mu?
Cevabına ağladığım hislerim nerede,
Orada durur mu gözlerin,
Aklımı başımdan aldığı yerde,
Tutkunun büyüsünün sürüklediği sende,
Durur mu gözlerin baktığı gibi.
Olsaydı dünya göz kadar küçük
Ne aşkları yaşarmış bir tatlı uçuk
İki göz bakıp sevdalanıp kaçıp
Düşerler aşk demine yanarlar bir gün.
İster gözlerin orada dursun
İster gözlerin vapur beklesin
Bir yerlerde bir acısı var ki sorma,
Derin yaralar derinde kaldı
Bir tatlı bakıştı maziye daldı,
Sevilen solmayacak bir güldü.

Yavuz Bayram Çalışkan

Acı

Acıyı yürek değil toprak alır
Bir onu yürek yaşar bir onu göz bilir
Toprağa giden hatıra kalır
Yaşasan da biteceğini bilmen gerek.

Yavuz Bayram Çalışkan

Acıları Kurşunlamak

Yüregimi aç, kapıları arala,
Uçurumlarda yürütme beni.
Çalınmış özlemlerin yaşı,
Atılan kurşunlardan değil,
Acılardan, tâ içlerdeki acılardan.
Acıları kurşuna dizseydim,
Ölümler miydi?
Yoksa yüregimi sakat mı bırakıldırı?
Doğar mıydı özlemlerle yeniden?
Vursaydım yüreğinden sevdanın,
Ölür müydü ölümüne?

Yavuz Bayram Çalışkan

Ağlama

Viran gönüller, ıssız sevgiler,
Isınmıştı yine de yüreğim.
Yorgun ayaklar daha kaç adım atacaktı?
Titriyordum.
Tüm vücudumda hissettim benliğimle,
Mevsimler birbirinden kopuyordu,
Toprakla yaprak ne güzel sevişiyordu,
Öyle ya hep toprağın kollarına.
İlk kışım değil seninle geçen,
Üşüyen ayaklar tüm şehrin ayazını yiyordu.
İstanbul'a değil sana takıldı gözlerim.
Ne tuhaftı! ..
İçlerinde sen yoktun İstanbul.
Ellerimle sımsıkı tuttuğum balonlar artık uçmayacaktı.
Bulanık denizleri çırpındıran nedir?
Nedir bu çalkantı, nedir bu yöneliş?
Doğan güne değil, sana daldı gözlerim,
O ulvî güzellikteki muhteşemlik,
Yoktu gözlerinde İstanbul.
Biçareydim, yalnızdım.
Belki de kimsesizdim ama sen vardın.
Su olup akmak geldi gözlerinden,
Ama yine de ağlama...

Yavuz Bayram Çalışkan

Aksaray'ım

Yüreğinden akar Ulırmak,
Anadolu'nun kalbinde parlar, çakmak çakmak,
O şehir ki; tarihe basmış parmak,
Yeşiller ovası, memleketim, Aksarayım.

Ervahında nur içinde yatar evliyalar,
Kanlı Pelit'in ağıtını bilenler anlar,
Eksilmez şehrimin üstünden dualar,
Dünü eren, günü bilen Aksarayım.

Lalelisi'nin üzüm bağında,
Eksilmez karı Hasandağı'nda,
Kekik kokulu kendi yağında,
Kavrulur gider Aksarayım.

Anadolu'nun bağrından yeşeren yaprak,
Bire bin verir bu canlı toprak,
Mamasın'dan akan suyu berrak,
Akar durur Aksarayım.

Ekecik'in suları soğuk olur,
Çekiçler, Cangıllı, Borucu yerini alır,
Mis kokusu koyunun yağında kalır,
Dağı ile, köyü ile yaşar Aksarayım.

Helvadere pınarlarından can suyu akar,
Gönüllere türkü türkü dolar,
Melendiz Dağları'nda tavşanlar kaçar,
Destanlara türkü, türkü olur Aksarayım.

Sultanhanı yüzlerce yıllık yapıdır,
Ağzıkarahan Nevşehir'e giden kapıdır,
Ulu Cami mimarînin şahıdır,
Tarihiyle ünlüdür Aksarayım.

Ziga Kaplıcaları'nda insanlar derman arar,
Yaprakhisar'ı, Selime'yi tarih sarar,
İhlara Vadisi'ne turistler dolar,
Dünü ile günü ile meşhurdur Aksarayım.

Çatlar dudaklar Eskil'in tozlu yolunda,
Yeşilovalı bir başka yürür eşi kolunda,
Taşpınarlılar pek keyiflidir eli belinde
Bir kültür mozağıdır Aksarayım.

Baymış, okumuş insan diyarı,
Çimeli, yiğit efelerin efkârı,
Acıpınar acı suyundan perişan,
Bayıraltı köyleriyle ünlüdür Aksarayım.

Sağlık Köyü'nde muhacirler oturur,

Akhisarlı geçmişi kayalara yatırır,
Hasandağı'na akşam güneşi vurur,
Bir gönül şehridir Aksarayım.

Minaresi kızıldır, eğri durur,
Yavuz Bayram dostluğu burada bulur,
Omrunn yettiğince yaşayıp kalır,
Yaşanıp yaşatılacak diyardır, Aksarayım.

Yavuz Bayram alışkan

Akşamla sabahın Karıştığı An,

Akşamla sabahın karıştığı an,
Karanlığın gözlerimdeki kızılığı,
Ağıtlara giden yolda karşılaştığı an,
Bilmem ne zaman?
Dokunmak, anlatmak, hissetmek,
Yaşamak, mutluluksa eğer
En son ne zaman?
Dalgalar, hırçın ve sabırsız,
Kayalar, dirençli ve kararlı,
Her an hazır, her an seni bekler.
İster karanlık, ister aydınlık,
Yeter ki sen gel, ey nazlı.
Kumsal, dalgalarla oynasır,
Denizde kayıklar, martılar,
Güneşin batışındaki muhteşem sır
Aydınlandı mı?
Doğarken batır biri ya da birileri,
Gelirken gider, biri ya da birileri.
Tomurcuklardaki o su damlası, o buğu,
Gözlerinden bir başka düşer toprağa.
Şöyle bir bak bana,
Kaldır başını ve dik tut.
En son ne zaman,
Neyi ya da neleri yaşattın?

Yavuz Bayram Çalışkan

Alış Kadere

İçine bir kere çekmeye bak yaşamın soluğunu,
İşte o an borçlusun,
Unutma bir gün ödeyeceksin,
Vereceksin bedenini, kalacak ruhun,
Yüzleşeceksin kaderle,
Yaşam bu ya alış kadere.
Gizli zevklerimizi, utancımızı, duygu damlalarını,
İkliminde yaşayamamışlığımızı,
Kendi halimize bırakılmamışlığımızı,
Düşün ve alış kadere.
Önce ağlarsın, sonra gülersin,
Harran'ın hüznü çökse de semaya,
Uzak değil alın yazın alış kadere.
Arzular, özlemler, tutkular, başarılar, hayaller,
Yıldızlara uzanıyorsa, yol yakın, alış kadere.
Balıklar akvaryumda, insanlar alın yazılarında,
Bireysel zaferler tarihlerde bekleyorsa,
Çeker bir gün ruhani güç, savrul ve unutma,
Bu kaçınılmaz yasa alış kadere.
İskender'in kılıcı, bir gün En Küçük İskender'in kalemi oluyorsa,
Günler günlere eklenip yıllara doluyorsa,
Üzüm ezilip şarap oluyorsa,
Yazgı de dostum alış kadere.

Yavuz Bayram Çalışkan

Annem

Ellerimdeki nasır, gözlerimdeki yaş,
Toprağın türküsü annem.
Dilimdeki şarkı, ömrümün tümü annem.
Yaşam boyu kalbimde, gözümün nuru annem.
Hatıralarımla yüklü, canımın içi annem.
Dokunuşuyla, bakışıyla, bitmez gülüşüyle, özümün içi annem.
Kollarımı açarım öpüp koklayayım diye
Sımsıkı sarılırım, rüyada olsa bile,
Dilimde hep ismin, annem diye, diye,
Kızımda öyle çağırır kendi annesine,

Yavuz Bayram Çalışkan

Aşk

Kız senin dudakların neden kırmızı?
Dut mu yedin bülbüller gibi?
Sana aşık olsam içime düşer bir sızı.
Dut yiyen bülbüller gibi...

Yavuz Bayram Çalışkan

Aşk Baktığın Gözlerdedir

Gözler güneşe bakarsa,
Kuytulara ağlamazsın.
Dilin söylerse aşkını,
Asla ağlamazsın.
Sevgin ışık vermezse,
Karanlık seninledir.
Aşk baktığın gözlerdedir.

Yavuz Bayram Çalışkan

Aşkimsın

Şehirler kaldı arada ezilecekler,
Yakamozlarda kader olup yazılacaklar,
Ay ışığı yürek yeter bana, güneş sizde kalsın,
Benim ışığım senden güzelim.
Dağ mısın durusun?
Volkan mısın yürürsün?
Dumanın nerede, külün nerede?
Kalbim senin için atsa da içini bir sen doldurursun.
Sabrı kalmayan mavi şiirlerle sen güldürürsün.
Tutma kara geceleri uçup gitsin duman gibi,
Seveyim seni bir an gibi.
Hikâyemiz anlatılsın şiirlerde
Şarkılar söylensin dillerde
Bir sıcaklık olsun ellerde
Telaşıyla yaşansın zamanlar,
Sevdiğim soluk ol ruhuma gir
Uyku ol geceme gir
Aşk ol heceme gir
Rüya ol beynime gir
Dünyalara sayıklayayım seni.
Aşkimsın kanımdasın
Ruhumdusun aklımdasın
Şehirlerce uzak olsan
Ne yazar sen benim canımdasın.

Yavuz Bayram Çalışkan

Ayrılırken (Işıl'a)

İşte o an geldi,
İçim kor gibi yanıyor.
Boğazımda bir buruk acı,
Bir yutkunamayış ile seni anımsıyorum,
Gelebilir belki gelebilir diye...
Hıçkırıklarımı saklamak,
Elveda demeden gitmek,
Hiç ayrılmamışçasına,
Sana bağlanmak istiyorum.
Senden ayrılırken,
Otobüsün penceresine yansıdı gözlerin
Ayıramadım gözlerimi gözlerinden.
Koptuk yine de bizliğimizden
Ve akşam karanlığı da
Ayrılıverdi alacasından.
Yeşil gözlerimin yaşları,
Bozkırları geçerken
Özlem olup, hasret olup
Akıyor, eritiyor içimi.
Senden ayrılırken,
Kayboldum hayallerde,
Sigaramın dumanında,
Ve beni bekleyen yalnız, yapayalnız yarınlarda...

Yavuz Bayram Çalışkan

Baharların Süslediği Güzel

Tıpkı gök gürültüsü gibisin
Kırmızı kiremitli evimde, baharların süslediği güzel
Meşe ağaçlarının gölgesinde asmalar
Perişan sürüklenmeler, yere düşmez kalabalıklar
Baştan ayağa baharlarla süslenmiş güzel
Delice bir coşkuyu içime akıtan sensin.
Ayaklar altında inleyen acılar
Özlemlerin gözleri dağlanmış
Sevdaya göz kulak olan bakışlar
Çevreyi süzüyor bir alıngan eda
Gözlerim dikili kalmış çınarlar gibi.
Kurtarıcım, sultanı yegahım, yaşayacağım topraklarım
Çayırda içinde şırıl şırıl akan dereler
Zamanı düzene sokan gülümsemeler
Sana bakıyor ve hayır diyemiyorum
Yürekliyim, Sakıncasız çığnıyorum yasaları
Çok büyük bir tutku, aşkın gücü, sevginin iksiri
Adım adım yaklaşıyorum, koşmaya başlıyorum
Daha büyük bir hırs ile kasırgaya benzeyen yağmurlarla
Bir şehir konuldu önüme mevsimsiz yaşanacak
Keskin bakışların karşısında ne durur,
Ne ister benden zaman
Büyüleniyorum ve seyrediyorum seni
Geleceğimi yıldızlarla görüyorum
Düşlerim boyun eğiyor ve yüreğim kapısını aralıyor
Çakıl taşlarıyla yürüyorum ve sen olmak istiyorum
Yumuşak çimenler,
Meşelerden süzülen pelit kokularıyla süslü rüzgarlar
Ömür sana doğru koşturuyor, dizginleyemediği atlarını
Sesleniyorum ama güneş ufuklardan süzülüyor
Yitirmiyor vaktini, alıp gidiyor ışıklarını
Göğü süsleyen kızıl kanatlı kartallar
Mavi ipeksi bulutlarla süren oynaşmalar
Diz çöküyor beden ve emrine itaat ediyor duygular
Çobanın kavalında yanık nağmeler
Kutsal merhamete sığınıyor bu yürek
Mızrak hedefin tam ortasında, yüreğin derininde
Sadakatin soyluluğu, cesaretin soyluluğu omuz omuza
Tüm evren tanık olsun
Sık ve gür sesiyle çağırsın türküsünü ozan
Limanlara indirsin yükleri taşıyanlar
Balıkçı teknelerine el sallayan duygulu kervanlar
Esirinim, kölenim boynumda iplerle
Göklere kalkan ellerim dualarını ediyor
Keskin bakışlarına sevdanın
Gümüş kupalar içindeki zemzemler yudumlanıyor
Kendimi şanslı hissediyorum
Gizemli bir tütsü dumanı dağılıyor
Tekneler bir bir görünüyor, hava aydınlanıyor
Güvertede süslü bir kadın oturuyor
Derdimi unutuyor ve seyrediyorum
Yelkenler fora yol Marmara

Gemicilerin şarkıları yankılanıyor
İpler çekiliyor nasırlı ellerle
Sislerin ardına oynaşan balıklar
Beyaz köpüklere ine kalka
Sis sihirli bir tül, o genç ışıklara köle
Dalgaların yıkadığı sahiller ve yalılar
Mavi nehirleri andıran boğaz
Dümen kırık, rota o güzel kadın
Mavilerin üst üste yığınağı
Tepelerde bir mavi gökyüzü sağanağı
Rıhtımlara demirler atılıyor
Günahlar gizleniyor
Rıhtım kalabalık, günlük telaşlar
Yine o kadın yürüyor bakire giysilerle
İncecik tülün ardından görünen o pembe yanaklar
Ne bu gün e ne yarına, tüm tarihe yazılacaklar

Yavuz Bayram Çalışkan

Bana Bir İstanbul Yeter

Sana aşıklığımdan memnun musun?
Bakışlarımdan, umudumdan,
Seni yangınlarla sardığımdan,
Uçuverirsin diye konuşamam,
Gözlerimin dilini anlasana.
Ne sevi dolu bir yol, deniz ve boğaz
Hisardan süzülen ışıklar ve saçların,
İçimiz yanacak gibi bir his var.
Gözlerimi aleve diktim,
Ateşlere çıplak yürek yürüdüm
Galiba bu aşk şarabından ki kadehler içilecek.
Tekneler savda yolunu yaran tekneler.
Esirinim oldum, bir dokunuş canımı alır,
Düş kırıklığı, gurur incinmesi, çaresiz düşler,
Hepsine gözlerimi kapıyorum.
Beni hissettin mi acaba?
Sıradan bir gün değil, sıradan bir bakış hiç değil,
Yakamozların yansımaları nasıl olacak?
Kaçış olanaksız, alev alevim,
Kapıyı kim çalıyor? Heyecanlar.
Her şeye yetişmek beni yormuyor,
Hayatı yeşertmek, seninle yaşamak,
Denizi dinlemek ve yosunlarla seni içime çekebilmek,
Bir damla mutluluk yüreğimde, hissettim.
İlk kez ve gerçekten.
Senin buğulu gözlerin en güzel değerim.
O günü nasıl unutabilirim,
Saçların dağınık, rüzgarda,
Bir hayal girdi kapıdan,
Alın yazım yırtıldı,
Tek umdum gözlerin bunu böyle bilesin.
Güneş batmasın ki umdum aydınlık kalsın.
Neredeydin şimdiye kadar?
Ama bir güzel canına okudun yüreğimin.
Ben yalnız kalamam kardelen çiçeğim,
Güzel ve narin bakıyorsun,
Tenindeki ateşleri ciğerime atıyorsun,
Bu ummandan aşk ve sevgiyi doldururum,
Ama denizlere bir batıp bir çıkıyorsun.
Geri döndüremem gemileri,
Güzelliğini aya atsan peşinden koşarım.
Serpildiğini hiç mi fark etmedin çöllere.
Sularından çıkmak aklıma bile gelmiyor,
Yarınlarını tümüyle fethetmeye karalıyım.
Ellerimin arasından akıp gidiyor saçların,
Her şeyleri istiyor canım, zirvedeki karı bile.
Dolu dolu aşkları yaşa, sen doymazsın,
Ama bana bir İstanbul yeter.

Yavuz Bayram Çalışkan

Benim Aksaray'ım

Yüreğinden akar Ulırmak,
Anadolu'nun kalbinde parlar, çakmak çakmak,
O şehir ki; tarihe basmış parmak,
Yeşiller ovası, memleketim, Aksarayım.

Ervahında nur içinde yatar evliyalar,
Kanlı Pelit'in ağıtını bilenler anlar,
Eksilmez şehrimin üstünden dualar,
Dünü eren, günü bilen Aksarayım.

Lalelisi'nin üzüm bağında,
Eksilmez karı Hasandağı'nda,
Kekik kokulu kendi yağında,
Kavrulur gider Aksarayım.

Anadolu'nun bağrından yeşeren yaprak,
Bire bin verir bu canlı toprak,
Mamasın'dan akan suyu berrak,
Akar durur Aksarayım.

Ekecik'in suları soğuk olur,
Çekiçler, Cangıllı, Borucu yerini alır,
Mis kokusu koyunun yağında kalır,
Dağı ile, köyü ile yaşar Aksarayım.

Helvadere pınarlarından can suyu akar,
Gönüllere türkü türkü dolar,
Melendiz Dağları'nda tavşanlar kaçar,
Destanlara türkü, türkü olur Aksarayım.

Sultanhanı yüzlerce yıllık yapıdır,
Ağzıkarahan Nevşehir'e giden kapıdır,
Ulu Cami mimarînin şahıdır,
Tarihiyle ünlüdür Aksarayım.

Ziga Kaplıcaları'nda insanlar derman arar,
Yaprakhisar'ı, Selime'yi tarih sarar,
Ihlara Vadisi'ne turistler dolar,
Dünü ile günü ile meşhurdur Aksarayım.

Çatlar dudaklar Eskil'in tozlu yolunda,
Yeşilovalı bir başka yürür eşi kolunda,
Taşpınarlılar pek keyiflidir eli belinde
Bir kültür mozağıdır Aksarayım.

Baymış, okumuş insan diyarı,
Çimeli, yiğit efelerin efkârı,
Acıpınar acı suyundan perişan,
Bayıraltı köyleriyle ünlüdür Aksarayım.

Sağlık Köyü'nde muhacirler oturur,

Akhisarlı geçmişi kayalara yatırır,
Hasandağı'na akşam güneşi vurur,
Bir gönül şehridir Aksarayım.

Minaresi kızıldır, eğri durur,
Yavuz Bayram dostluğu burada bulur,
Ömrünün yettiğince yaşayıp kalır,
Yaşanıp yaşatılacak diyardır, Aksarayım.

Yavuz Bayram alışkan

Beyaz Öfke

Bir acımı daha gömüyorum,
Her zaman ağlattığın yok oluşlarla.
Gidiyorsun sevdiceğim hırçın denizlere.
Acı dolu yarınları doğuracak güneş.
Kuduran dalgalar yutacak,
Eriyeceğim, lavlarında korlaşacağım.
Turnalar uçun, götürün gelininizi,
Bırakın kan ağlayan gözlerim benimle kalsın.
Çıkmazlarla dolu karanlık yarınları kucaklayacağım.
Şayende parçalanan geceler,
Kayaları mı parçalıyorsun, yüreğim mi yakıyorsun?
Dikenler batırıyorsun, gecelerden çıkamıyor gözlerim,
Yollara dökülüyorum uğruna yol oluyorum,
Sıla olamıyorum hep gurbetlerde bırakıyorsun.
Git gözüm görmesin.
Ayrılıkların hançerini sapladın ya,
Acımasızlığın yorganı bana yeter,
Ört üstümü sevdam üşümesin,
Kader; Kır kadehi bu aşık sevdayı içmesin...

Yavuz Bayram Çalışkan

Bir o kadın

Limanın sularına dökülen felaket
Denizler ve karalar çırpınıyor
Ve o yollarda bir kadın yürüyor
Dalgaları kulaçlayan denizciler
Tüm direnci tükenmiş yosunlar
Kayalara, taşlara, deniz yıldızlarına
Narin bedeninin ince kıvrılışı
Yaşatıyor bir dramı
Anlatıyor bir haykırışı
Solmuş erguvan pelerinler
Kapatamıyor bu destansı güzelliği
Bir o kadın yürüyor
Canı korumak çaresizliğin ta kendisi
Çekingelikler rıhtımı bu liman
Köleliğe su serpiyor tayfalar
Yere eğiliyor tüm sevdalar
Küreklere asılıyor hasret
Kırk yıllık koyuna demir atıyor
Sularına sarılıyor sevdanın
Göklerden ateş yağsa bile
Bir o kadın yürüyor
Seni bekleyen rıhtımlarda...

Yavuz Bayram Çalışkan

Can Babam (Şahin Çalışkan'a)

Gözlerinden anlardım, şimşek çakan gözlerinden,
Nereye gitsem seni dinlerdi ruhum,
Bilmezdim başucumda saçlarımı sevdiğini,
Bak rüzgar yine ismini fısıldıyor,
Rüyalarımda yitmeyen babam,
Dünyalara yetmeyen babam.
Gözlerimi gözünde açtım,
Dünyalardan seni seçtim,
Damarlarıma kan olup geçtin.
Seni her anışımda çiçekler açar,
Yakamozlar hep akşam sularını seçer,
Kucağında bebeklik günlerim geçer,
Hadi gel rüyama gir seni bekliyorum babam.
Uzak yollarla ayrı kalsak da,
Hasreti,özlemi yüreğimizde bilsek de,
Her an canı gönülden seni seviyorum,
Canını bizlerden esirgemeyen can babam.

Yavuz Bayram Çalışkan

Cennetin Sırları

İlk gelen sensin, ardından göz yaşlarım
Hasretin matemine çiçekler takıyorum
Bilmeden gidiyor kalbim
Göze alıyor yağan karı,
Yitik hevesleri, tükenen umutları
İlk seni görüyor gözlerim
Güneş odama giriyor
Ve otuz altılarda bahar geliyor
Dualarla yüreğime gelen yolcusun sen
Karanlıklardan değil aydınlıklardan.
Sen tanrının bir lütfü, bir kader, bir zorunluluksun
Al götür beni nereye istersen
Yürü ve izler yol göstereceğin
Seni ve cennetinin sırlarını...

Yavuz Bayram Çalışkan

Cennetten Önce

Adem'i kim bilir, Hava'yı kim bilir,
Kim bilir ki çiğdem sarılarını, yeşili, maviyi,
Kum fırtınalarını, söyle kim bilir ki kara gözleri.
Mescidi Aksayı, ağlama duvarını, tac mahali,
Yüreğimin limanındaki Medine'yi münevereyi
Beni bir sen tanırsın, beni bir sen anlarsın.
İçinde canı olmayan bedenleri, bırakmam sellere,
Zaman içinde yitse de ömürler, olsa da kül,
Kibritler alev almaz, sürtülmezlerse kavlarına
Açılmışsa eller Allah'a, boş dönmez yüreklere,
Gözler dikilmişse göğe, yeşermişse umutlarla,
Bir damla da olsa selam verir melekler,
Ellerde papatyalar ve yasemenler.
Seni sandım bulutlarla bezeli hayalleri
seni sandım, yağan yağmurları, ısladım.
İnançtır beni ıslatan ey rabbim,
Duadır, ayettir, imandır güneşimle doğan.
Seni cennetten önce sevdim ey Allah'ım...

Yavuz Bayram Çalışkan

Çalıntı Aşk

Buğulu maviliklerde uçuşan kıvırcık saçları
Tüylerimi ürpertiyor nar çiçeği dudakları
Rüyalarımda rüzgarların ıslığı ten kokuları
Tut ki çalıntı bir aşk
Yağmur kaçamağı gibi
Fena halde vuruldum
Yasak sevişmek zamanı
Sokaktaki kadın sensin
Her gün aşk doğsa yaşarım
Bütün düşler ten yükü
Bir arzuyu besler durur
İstedikleri yere giden gözler
Bakmayın öyle öykümü kim anlatacak.

Yavuz Bayram Çalışkan

Çanakkale Bir Başka Ağlar

Bin damla kan akar,
Milyonların gözyaşları süzülür,
Çanakkale bir başka ağlar!
Kan köpüklü sularla Gelibolu'yu vurur,
Yürekler kilitlenir, onca yiğit şahlanır,
İki yüz elli bin can hıçkırıklarda yankılanır.
Fırtınalara tutulur Çanakkale,
Tam kalbinden vurulur tabyalar,
Analar ağlar, mendiller ağlar,
Kan oturur gözlere, ateş düşer yüreklere.
Düşmanın namlusuna karşı nice yiğitler,
Ellerinde düşmanın göğsüne incek süngüler.
Şehit namzetleri ile dolar siperler,
Dağlar can ile, dalgalar kan ile ağlar,
Çanakkale bir başka ağlar!
Dövülür Gelibolu, dövülür Çanakkale,
Ama bir adım bile geçit vermez Anzak'a, İngiliz'e.
Gri gemiler, kanlı sularda,
Kurşunlar, Mehmetçiğin göğsünde, bağrında...
Mecidiye tabyasına bin selam,
Koca Seyit ağlar, kemikler sızlar.
Mehtap Deresi'nde süngüler parlar,
Şehitler; tek değil, bölük hiç değil, alaylar.
Mustafa Kemal, Conkbayırı'ndan kahramanlara ışıldar,
Kınalı Murat kurban olur.
Çanakkale bir başka ağlar!
Bir destandır, yazılır;
Mavzer ile, kan ile, can ile, vatan ile...
Seddü'l-bahir'e basan kirli düşman çizmeleri,
Toprakları ağlatır, Mehmetleri sızlatır.
Müjdeler size vatan toprağından Hakk'a uçanlar,
Müjdeler size bu vatan için can veren kahramanlar,
Yağmurlar size ağlar, hatıralar size ağlar.
Şüheda aşkına, vatan aşkına,
Ana aşkına, yar aşkına,
Son bir kez dönüp bakar, Allah aşkına,
Geçilmeyen Çanakkale bir daha, bir daha ağlar! ..

Yavuz Bayram Çalışkan

Çekingen Gözler

Sizin yabancınız değilim
Genzimdeki ılık kokunuz
Elimi ısıtan o sımıcak avuçlarınız
Kulağıma fısıldadığınız kadife sesiniz
Unutulur mu o mağrur gülüşleriniz
Galiba ben sizde kalıyorum
Kira bile almıyorsunuz
Gözlerinizdeki bulutlarda olmasa
Yüreğim su almayacak
Gemilerde batmayacak
Çekingen gözlerinizden bir kadeh
Mezesiz sarhoşum galiba

Yavuz Bayram Çalışkan

Çiçekleri Koparmadan Sevdik

Sahilini yaşlı çamlar süslerdi
Her yaz evimizin bahçesinde buluşurduk
Aysız akşamlarda muğlar yakıp gecenin büyüüne kapılırdık
Bir yolunu bulup çıktığımız tepeler,
Ellerimizin, gözlerimizin türküsünü söylerdi
Yazlar salına salına geçerdi
Gözlerinin derinliklerine daldım
Uzun uzun konuşurdu, ben de dinlerdim
Bizi ayrılma korkusuyla sarılmış duygular üzerdi.
Ah keşke hiç acı çekmesek derdik.
Kahvelerde oturur akşam çayları içerdik
Dolu dolu yaşadık, ışıllı ışıllı baktık
Birde çiçekleri koparmadan sevdik
Sokaklar, evler, pencereler bizi seyredilerdi
Bir peri masalı gibi.
Ben severdim böyle şeyleri
Romanlar, filmler birde gerçek yaşananlar
Sokaklarda etekleri savrulurdu
Gözleri, birde yüreği delice bakardı
Heyecanlar içinde geçerdi yazlar.
Bir gün kara bir eylül treni dumanlarla,
Çiğliklerle, karlı dağlar ardına götürdü sevdiğimi
Bir daha haber alamadım çiçekleri kopmayan sevgiliden
Yeni ufukları ve karlı dağları sevdi
Yalnızdım, sevdasızdım, şarapsızdım,
Ama sarhoştum, kahırları tekmeliyordum.
Küçük bir serçe olsam bile
Kim kanat çırpabilirdi mavi ufuklara
Kim mutlu olabilirdi gönülden
Ne garip yitiyordu zaman
Gençlik, ah o gençlik yıllarım
Geriye dönüp hep bahar geçmişime ağlarım
Her şey ne çabuk değişiyor
Böyle mi olmalıydı?
Müebbetle yolculuk doğru muydu?
Söyle bana Palandöken'e bakan gözler...

Yavuz Bayram Çalışkan

Çocukluğumun Şehri

Irmağın başında köprüsü,
Dilinde ak güvercin türküsü,
Annemin elinde bitmeyen örgüsü,
Yazgıların yazıldığı şehirdeyim.

Kapı dibinde oturan insanlar,
Bütün mahalle birbirini anlar,
İkinci üstü çayın piştiği zamanlar,
Ezgilerin yazıldığı şehirdeyim.

Akşamında çocuklar oynar,
Kuru fasulye üç güne bir kaynar,
Gönül bu, gurbetlere hep yanar,
Türkülerin yazıldığı şehirdeyim.

Uluırmağın suyu pek tatlı gelir,
Bu şehir adını erenlerden alır,
İçinde bir çocuk kalbi kalır,
Kaderlerin yazıldığı şehirdeyim.

Sabahında ayaz ile güneş bir olur,
Kaynanalar hasedinden çatlar ölür,
Bülbül gülü dikeniyile de bulur,
Ömürlerin ezildiği şehirdeyim...

Aksaray'da, çocukluğumun şehrindeyim...

Yavuz Bayram Çalışkan

Çöl Yalnızlığı

Vurma peri, vurma dara geldim,
Dört mevsimde yaşanır mı bir günde?
Ömrümün baharını yaza getirdin,
Gündüzde yazgıyı gecelettin bir ömürde.
Acılar kaygıyla dost olup düştü yollara,
Dört mevsimde bir gonca gül deremedim.
Baharım, eteklerinden savurma dursun,
Bırak hatıralar o muhteşem demle kurusun.
Mahkum neyi çeker bilirsin,
Bir de benim neyi çektiğimi bilsen.
Güvercinler süzülür gözlerden yaşlarla,
Uçar gider gölgelerin, karanlıkların koynuna.
Uyan sevda, kış uykusundan,
Çınarların yanışı bu.
Hıçkırıklar döküldü sokaklara,
Bir garip ayrılığın çağlayışı bu.
Seyretmeye doyamazken, bakışlarına kıyamazken,
Ne köşk kaldı, ne saray,
Bahçelerdeki ağaçların yaprak döküşü bu.
Çöl yalnızlığına itildim, ne de zor!
Yürek yanıyor, el değmiyor olmuş kor.
Kafesin zincirleri kilitli, kuşlar uçamıyor,
Duvar çekilmiş mutluluğa, boyum yetmiyor.
Kabus gibi hatırlayacağım yıllar kapıda,
Ne dik duruyor, ne hırçın.
Zulüm ediyorsun sevgili, gezdiğin sahrada,
Ecel mi geldi yoksa? Can çekişiyorum,
Hayatımın en büyük acısı da olsa senden vazgeçemiyorum.
En çok sevdiğim insan da olsan seni içimde öldürürüm,
Bırakmam Azrail'e, çektirmem bir nefes.
Uykuya yeminli, uyku haram gözler,
Öleceğine değil de, hasret gideceğine sözler.
Zamana mahpus ayrılıkların görüş günü,
Yaşanmış hürriyetlerin gözümde canlanması.
Sırma saçların ellerimde kelepçe,
Zindanlara yolcuyum elimde bir garip külçe.
Boynu bükük büyüyecekse bu sevda,
Kır belinden, belki çatlar derinden.
Ömür çürütmeye gelenlerin hancısıyım,
Bu aşkın bir garip çekilen sancısıyım.
Kurşunlara açılmış yüreklerin öncüsüyüm.
Çekin vurun ta derinden, kan çıkmayacak bir yerinden.
Limon çiçekleri sevda koksun, gelsin kokusu serinden.
Ey yalancı dünyanın cenneti, kapatma kapıları her yerinden.
Arasatlarda bırakma beni.
Kumlarına gömüldüm, yürüyemiyorum.
Hasretin ağır geliyor, onu yerlerde sürüyemiyorum.
Çöl karını demlerden kürüyemiyorum.
Bu ayrılık yaman gelecek sevdadan,
Velhasıl ben sana bir şey diyemiyorum.
Dikenler üstünde yürüyen ayaklara,
Kan dolar gezilen topraklara,

Bir hal olur düşer yapraklara,
Çınarları kurutan ateş sensin.
Kalbimden gözlerime damlayan fesleğensin.

Yavuz Bayram Çalışkan

Değişimin Buğusu

Menekşelerle bezeli ufuklara
Bir ince yağmur, bir deli ayaz
Buz tabakaları ile tüllü pencereler
O görünmez yangının sıcaklığı derinlerde
Ölüme geldik mi gözler yaşlı bakar
Boğazlar yanar, yürekler yanar
Dimdik duran çınarlar,
Ne de haşmetli yıkılır, köhneleşir
Omuzlarda gezer ruhsuz bedenler
Kızıl öfkeler, gözlere kan çanağı olur
Dudaklar ısırılır, ağıtlar yakılır
Bulutsuz, iklimsiz, yıldızı olmayan karanlıklar
Ölümsüzlük denizini arayanlar,
Toprağın koynunda huzur bulanlar
Zümrüt yeşili çimenli yollar
Tek orada huzur duygusu sarmalar
Doğanın sırrına erenler
Ruhların özgürlüğü ile sınırsızlığa
İlahi hükme boyun eğilir
Yürekleri paralanmış insanlar
Simsıkı bağırklarına basarlar
O koparılmış körpemsî gülleri...

Yavuz Bayram Çalışkan

Deniz'im

Oltalar kismet arar,
balıkçı teknesinden ağlarını atar denizlere
Yürekler umuda çarpar
Okşar meltemler, oynaşır dalgalar.
İster kaya olsun
İster kumsal fark etmez
Biri gelir biri gider
Vapur çığlıkları karışır
Martı seslerine
Güneşi anlayamazsın
Sisler bürünür
Marmara gizler İstanbul'unu
Saklar gelinini
Dalgalar, haykıran dalgalar
Ne ister, ne anlar
Yosunlar bir başka yeşile çalar
Benim şehrimde
Çiçekler bir başka açar, benim mevsimimde
Tutun elimi meltemler,
Bekleyin denizleri kayalar
Gün akşam olunca bilirsin
Denizler yüreğini aralar
Tutkum bir başka
Çalımım bir başka
Coşkum bir başka
Seni hatırasız seviyorum deniz
Bilirsin ki ömrümüzce bekleyeniz.

Yavuz Bayram Çalışkan

Dönemeç

Bir bebek ağlaması sevinç yumağıyla,
Coşkuyla sallanıyor, yaprakları.
Umut olur yüreklerdeki yangına, su olur.
Geleceğin köprüsü, yarının ışığı olur.
Evlerin tüten dumanı olur.
Mutluluk törpüsü hep kalpleri alır götürür.
Ufacık ellerinden tutulur, sarılır ta yüreğine,
Yavrusudur, ciğeridir, ömrüdür bu can,
Gülse de ağlasa da gerçeğidir yaşanan.
Ne bilirdi ki akşamlar meyhanelerde sonlanacak,
Bu gülen yüzler bir huzurevinde ağlayacak.
Hiç geleni yok, pek çok gideni.
Saplanıyor geçmiş bir hançer gibi,
Söküyor canını canından.
Ağrıları boşuna değil, aramayan oğluna, kızına.
Şehir nere, köy nere, sıla nere, gurbet nere?
Kırışmış yüzünden yaşlar süzülüyor,
Ot tıkadılar göz yaşlarına, taş attılar pınarlarına.
Sığıntı yaşamak zormuş be, madara olmak daha da zor.
Gücüme gidiyor dargın günler,
Ağırına gidiyor çalınmayan kapılar.
Kahrediyorum ama silip atamıyorum,
Et tırnaktan ayrılır mı?
Diyemiyorum "yavrum, kuzum, canım",
Diyememek ne zor be, nefesine yaşamak daha da zor,
Zorların oyunu bu dönemeçte,
Elbette bitecek bir gün bu soluk nefes de.
Aldanıp da ağlamayın "anamdı, babamdı" diye,
Gelmediğiniz günlere sayın.
En çok neye üzülüyorum biliyor musunuz?
Şeker bile veremedim torunuma,
Ne garip be anne! ..

Yavuz Bayram Çalışkan

Emel Çiçeğim

Yetmişlerin son deminde açan çiçeğim,
Dünüm,günüm, yarınım, geleceğim,
Son nefesime dek seni içeceğim,
Soldurmayacağım seni Emel çiçeğim...

Yaşamın keskin girdabında girip yok olan,
Ellerin,ellerin ah ellerin olan,
Bana sadece hasret sevdası kalan,
Seni kahredeceğim Emel çiçeğim...

Emel çiçekleri öyle kolay açmaz,
Yıl bu dostum, yıl gibi geçmez,
Gönülden gönüle bu çiçek açmaz,
Seni ömrüme ektim Emel çiçeğim...

Yollar ayırdı hasreti çektim,
Kalpler ayırdı acıyı içtim,
Bir seni bir seni içemedim,
Kahroldum Emel çiçeğim...

Yaktı ciğeri ta gönülden talan etti,
Bu sevda bitmez lafları falan etti,
Üç beş kuruşa beni sattın,
Soldun tek başına Emel çiçeğim...

Dününü gördüm sana bağladım,
Gününü gördüm sana ağladım,
Şarap şişelerinde gönül eğledim,
Bir seni içemedim Emel çiçeğim...

Istırabı kanser ettin kökünü saldın,
On sekizimde beni benden aldın,
Zenginliği, şatafatı bir şey sandın,
Bir beni bir beni bilemedin Emel çiçeğim...

Bir ılık nefes bir canı yaşatır,
Güzel giysiler bir bedeni kuşatır,
Sevdalar, aşklar, masal olur gider,
Bir ben gidemem Emel çiçeğim...

Sana bağlanmak çözülmekten zor,
Yanan yüreğim ateş, kan, kor,
Yor güzelim, yor bir tanem hep beni yor,
Ben seni yoramam Emel çiçeğim...

Bu kan bedenimden boşalsa,
Yüreğimde tek bir çırpınış kalsa,
O güzel gözlüm dünlere dönse,
Kanla sularım Emel çiçeğim...

Umudu zindanlara esir ettim,

Duygularımı yıllara asır ettim,
Gönlümü ben sana hasır ettim,
Bir seninle bir seninle olamadım Emel çiçeğim...
Bir seninle bir seninle dolamadım Emel çiçeğim...

Yavuz Bayram Çalışkan

Yavuz Bayram Çalışkan

Esaret Yürekleri

Dallarında tomurcukları, cilveleşen kuşlar,
Bülbül nameleri, gün batımının kızılığı,
Çuha çiçekleri, mor menekşeli sabahlar,
Çiğlikli kırlangıç uçuşları,
İlk tren yolcuları gelir,
Ay çatıma düştüğü zaman,
Kuşların göçüdür, sefil kuşların,
Sefil sürüklenmeleri uzak iklimlere.
Çıkışları yakala bacalardan çıkmasın kara dumanlar,
Koruluklardan gelir esintinin sesi,
Nemli ve yeşil kokulu suları duru bir ırmak,
Dağlar baharında nefeslenir,
İçimdeki yağmurun su birikintileri,
Sevdanın bıraktığı anıların dünyası,
Ve bütünüyle silinemeyenler,
Sürüklendim, bekledim,
Senin yeşillendiğin gökyüzü altında yürüyen bir adamım,
Ruhumun sükuneti, selviler, çamlar, meşeler,
Rengini sergiliyor derin maviler,
Alaca karanlığın ilk ışıkları,
Umutlar izdihamı sokaklarım.
Aştığım yol doruklar değil mi?
Anılarım sevda vahası,
Güzelliğin bana sunulan bir gül mü?
El sallayan hüznler mi çocuk?
Yağmurları terk ettik, sisle inen yağmurları,
Yıllara yazdığım mektuplar bir kutuda,
Kurdeleli kara çiçekler,
Dört duvarın gizleri, hazin ölümlerde,
Sevgi ektiğimiz yaşam bahçelerinde,
Boş atıyor sevda esaret yürekleri,
İçime ılık rüzgarlar geliyor,
Arkamda güneş var,
Koşulsuz bağımlılık aşkın esir kanatları,
Uçup gidecek yıllara yelkenler,
Doğru ışığı gören bizler,
Çekiliyoruz mevsimlerden.

Yavuz Bayram Çalışkan

Esinti Var Yüreklerde

Kışları baharın yamacında öldürdüm
Kartal pençeleri çiviliydi ayazlarda
Kocaman kütükleri devriliyor zemherinin
Kanatları açık, gözleri elaydı baharın
Köklerini kurutsan da, kışlar bir sert geliyordu.
Nefret kışa değil elbet, çatışma değil bu.
Kurşunlarını yağdırıyor mevsimler
Günler mermi, vızır vızır geçiyor
Karlarda dağlarda, sular yolcu
Yeşil çayırlar dimdik badem çiçekleriyle,
Oynaşır rüzgarlar bir sevi sesiyle.
Uyanışım, varlığım, özüm, yeniden doğuşum,
Güneşim, ilkbaharım, kışları eteğimden döküşüm.
Dağlar sana geliyorum, mavi bulutlu dağlar
Çekebildiğimce çekiyorum, bir nefes, bir nefes daha
Şoluğumu senden alıyorum,
Kulak ver bana.
Akşamların ılıkılığı kurutuyor ıslak dağları,
Puslar dağılıyor, yıldızlar parlıyor,
Esinti var yüreklerde, bir güzel meltem.
Bahar çiçeklerin kokusuyla yoğurur her yanı
Boram boram çekilir, sevda kaplar her yanı...

Yavuz Bayram Çalışkan

Eskil

Eşmekaya'dan aşip Eskil'e geldik,
Dost yüzlü insanları bir arada gördük,
Bütün Eskillilerle dostluk duvarı ördük,
Anadolu'nun göbeği Eskil bizim yerimiz

Yollarının tozuna bakıp ta kanmayın,
Eskil'i sahipsiz, yalnız sanmayın,
Eskil'e gelmeden Eskil'i anmayın,
Anadolu'nun kalbi Eskil bizim yarımız.

Dostluğu dürüstlüğü özüyle görürsün,
Hoş sohbetin özüne Eskilliyle varırsın,
Onlar anlatır, sen dinler durursun,
Anadolu'nun ciğeri Eskil bizim canımız.

Hayat mektebinden geçmiş bütün insanlar,
Her söyleneni bir üniversiteli gibi anlar,
Dört fikirden insanı hep bir arada yaşar,
Anadolu'nun çınarı Eskil bizim kalbimiz.

Gözlerdeki mutluluğu ben orada gördüm,
Kalbimi tüm Eskillilere ben gönülden verdim,
Anadolu'yu yaşama hazzına ben Eskil'de vardım,
Anadolu'nun nuru Eskil bizim dünyamız.

Pançarıyla, tozuyla Eskil böyle biline,
Bağlıdır Orta Anadolu'da Aksaray iline,
Kimseye muhtaç değildir, ne ayağına, ne eline,
Anadolu'nun yüreği Eskil bizim yaylamız.

Hasanlar, Mustafalar, Mehmetler, Ahmetler,
Ne büyük insanlar ne büyük yiğitler,
Tüm insanlar sizlerden hizmetler bekler,
Anadolu'nun yumruğu Eskil bizim kalemiz.

Yavuz Bayram yaşadı tüm gerçeği burada,
İkilik ile sen kalmazsın arada,
Sularını bulamadı akmayan dereye,
Anadolu'nun Anadolu'su Eskil bizim kanımız.

Yavuz Bayram Çalışkan

Gizli Sevdalara

Yurtsuz kalmış sevgiler,
Korunaksız, kuytuluklarda yosunlanır
Rüzgarından kaçır, duldalara gizlenir
Bir umut ışığı bekler, sahili, dalgaları,
Bir hasrete, bir kadere.
Kıskanırım, uyuyamam
Geceyi yıldızlara bırakamam
Ne de dolunaya.
Bedenimi toprağı,
Gözlerimi yıldızlara teslim ederim.
Tutuklanırım, gizli sevdalarla,
Cezam müebbet...

Yavuz Bayram Çalışkan

Gözlerini Bağışlıyorum

Gözlerini bağışlıyorum, yüreğim bedel ödese de
Dayanmak için bil ki sevgi gerek
Yıldızlara koşar gözlerim, kayan yıldızlara
Yasaklar koyamazdım, bozkırlarda açan çiçeklere
Devirdim dağları, içtim yolları, suladım sevdaları
Seni gördüm ve gülümsedim
Gözlerimi bağışlıyorum
Gökkuşağına bakıyorum ve seni seviyorum
Yağmurlardan önce seviyorum
Kendi kendime söz veriyorum ve gözlerimi bağışlıyorum
Affı duyan gözler yaşlarla doluydu ve mutluluğa ağlıyordu
Ve gözler önüne seriliyordu aşkım...

Yavuz Bayram Çalışkan

Gözlerini istiyorum

Gelmeyeceğini bilsem de gel diyorum
Buğulu mutluluk penceresinden dışarıyı boz bulanık
Acı dolu anılarımız olmadı,
Huysuz hayallere açılmadı yelkenler
Gelmeni istiyorum
Sana sevdiğin şiirleri yazacağım
Sevgi büyülerini kulaklarına fısıldayacağım
Ben öğreteceğim sevgiyi,
Bakıyorum ve sana gel diyorum
Umutsuz bırakma menekşeleri,
Sarı gülleri koparıp verme bana
Ağlıyorum ve gelmeni istiyorum
Gözlerim seni alır götürür yüreğine
Masmavi uykusunda yaşatır,
Denizleri tuzlu da olsa
Gözlerimim kapatıyorum ve gelmeni istiyorum
Ömürler yitmeden seni sevdiğimi bilmeni istiyorum
Işığın yürüyor gözlerim ve sevmeni istiyorum
Senin dokunduğun yüreklerde sevginin yitmeyeceğini biliyor
Ve senden gözlerini istiyorum...

Yavuz Bayram Çalışkan

Gül Annem (Tüm annelere ithaf olunur)

Yıllar denizlere düştü ıslandı annem.
Gurbet çiğ, gurbet kıraç, gurbet hazan,
Verir mi anılarımı yıldızlı geceler?
Gelir mi giden günler, kokunu özledim annem.
Soldu mu leylaklar, açmıyor mu güller?
Vermiyor sesini gezdiğim sokaklar.
Dayanmak zor, yokluğun ve rutubetli iklimler.
Senin için ta oralarda bıraktım, gördün mü?
Senin için atan kalbimi ey annem.
Çağırda da dilin gelemem, zincirlerle yürürüm,
Yoluna gurbet olurum, her gün ölürüm,
Canın, ciğerin yavrun olduğunu bilirim,
Yıldızlara gittiğinde orada seni bulurum.
Ağlamakla yollar yakın olmaz,
Gözüm gözünü görmedikçe gülmez,
Kahpe felek bu dünya sana da kalmaz,
Yüreğim yanar, yanağım öpüşünü özler annem.
Güller dalında ölür bir kaç gün ile,
Hasret dağlara yükselir çıkmak nafile,
Günler yalnızlık, günler ağıt, günler çile,
Yanını özledim, uzat ellerini gül yüzlü annem...

Yavuz Bayram Çalışkan

Günahkar Kaçamaklar

Affedilmez zevklerin gizemli dünyalarında
Bir gönül, bir ömür teranesiyle rüyalarında
Ruhun kıpırtısı o kaçamak bakışlarında
Yaşanıyor gizli duygular hem de günahların gölgesinde.
Şakınsak da en küçüğünden masumundan,
İçimize sızacak bir geçit bulurlar,
Bir rüzgarla savrulup dağılırlar tüm bedenlere.
Arzulamak, duyguları kamçulamak,
Öfkenin hudut kapılarını zorlamak,
Sadakatin ayaklar altına alınışı,
İsyanların çılgın yangını.
Şefkate muhtaç rollerinde bakışlar,
Başkaldırının başrolünü paylaşmaktalar,
Sahipsizliğin görüntüsünü aktaran aynalar.
Masum çabalar elleri tuttuğunda,
Yanan ateşler günah dehlizlerinde,
Günahın çemberini daraltır, eteklerini çekiştirir.
Dokunamamanın korkunç hazzı,
Dokunmayla anlık zevke dönüverir gizli sığınaklarda.
Utangaçlığın telaşı gizemleri ele verir.
Aç kurtların yırtıcı sessizliği gömülür gizli bahçelere.
Yaşayacaktır günahını ilk tecrübesiyle.
Canlandırmaya çalışır duygularını, sırları aralar
İtiraf edemeyeceği pişmanlıktan dönüş yoktur.
İnsafsız çirpinişlarla atan yüreğe söz verilmiştir.
Açlık kaygıya egemendir.
Fısıltılar ihanete giden yolu paylaşır.
Kabaran hayalleri besleyen ihtimaller sıradadır,
Biri gelir biri gider bu hengamede.
Hayatından çıkardığı kadın acılı özlemlerle de kıvransa,
Yerini alacaktır isyan ruhun derinliklerinde,
Ayaklara dolanan gūnahta olsa işlenecektir.
Azgın akan nehirler daha bir şiddetli taşıyacaktı özlemleri.
Ayartmanın gizemlerini gizlice çektiler ağlarına.
Koynuna atabilse, ulaşılmaz masallara çevirebilse günü,
Belki de bitiverecektir korkunç açlıklar.
Başı bozuk çıkışların sürünüşleri başlamıştır.
Kar hızlanmaya, soluklardaki buğu dağılmaya çalışırken,
Elin sahibi gülümsemeyle uzatıverdi elini, tutu verdi ansızın,
Dudaklarındaydı tüm vücudun yükü.
Yerde yatan ne saygı, ne sevgi, ne de yaşamaktı.
Gözüne kestirilmiş arzuların giyotiniydi.
Cilve ve şehvet uyandıran sözler katardı bu gelen.
İlk kez dikkatli bakabildiler birbirlerine,
Oyunun bedeliydi karanlık.
Pencerenin buğusu ve soluklar telaşı,
Kar tipiliyordu, havalarda ne de güzeldi dolu kollarda.
Nefesler hızlanıyor birbirlerine karışıyordu.
Düğmelerini ağır ağır açarken mahrem dünyanın,
Mağrur gülüşmeler ve zevk çığlıkları,
Mahzun erkeğin vahşi cazibesinde yolcuydu,
Heyecan çığlıklarına.

Kapılıp gidivermişlerdi azgın akıntılara.
Kıvılcımlar kor aleve dönüşürken,
Lavların aktığı yangınlarla süslü yollar,
Yangınlara gidiyordu, kütükler tutuşmuştu.
İhtiraslı arzuların depremiydi yaşanan.
Beyazlarla kaplıydı el değmemiş tenler,
Ne de pembeydi, ne de kızıldı,
Ve de yüreklerde yanan ateşlere benziyordu.
Sarılıp sıcaklığına döndüler,
Dünyanın dönüşüne yetişemeseler de.
Arzuların çığı iniyordu,
İpeklerin dalgalanışı, bir göz yanılgısı,
Yumuşaklığın hissedilişi, dokunuşlar, okşayışlar,
Günahlar manzumesi dökülen çağlayanlar.
Gönüller başka ruhlar başka,
Günaha süzülen ürkek gözler,
Belki bir daha, buluşmayacaklardı.
Yalnızlığa itilmişliğin güvenine sarılanlar,
Kaygılanmıyorlar, dalıp gidiyorlar içerilere,
Nezaket sınır tanımıyor.
Israrcı güçler tenlerin kralı artık.
Sorar gibi baktılar birbirlerine,
Saklamaya çalıştılar duygularını,
Bir baş kaldırışı saklamışlardı tenlerinde.
Görülmemenin hürlüğü kaplamıştı tüm kızıl ufukları.
Sefalet mahkumu ise evdeydi, yalnızdı, onsuzdu,

Ve ömrünü çürütüyordu, son bekleyişlerle.
Daha sonra da görüşmeye karar verdiler
Kışkırtıcı duyguların fırtınası dinmişti,
Şehir kar' a teslim olmuştu.
Yağmurun son damlaları gözlerdeydi artık.
Korkmamalıydılar, günahlarının duldasına siniverdiler.
Yenilgi değil zaferdi, beğenilerin alışverişiydi bu.
Dolu geçmişlerini dolu vurmıştu.
Arzulayıştaki hayranlık ve tutku uzaklaşmaktaydı.
Cesaretin gözü karalığı,
Zevklerle oynaşmanın hayranlığı ile birbirlerine tutundular.
Borçluydular birbirlerine, belki de birilerine.
Bir mermi gibi saplanıyordu gözlerindeki kararlılık.
O korlu gece de gerçekleşen mucize,
Baş döndürücü şehvetlere adını yazıyordu,
Tecrübe olmuştu,
Günahın kaçamağıydı bu yaşanan.
Aldanan birileri vardı, aldatılan da elbet olacaktı,
İtaatsizliğin kanı döküldüğünde ateşli vücutlara,
Umutların zorbalığı, esaretin raylarında gelip gidiyordu.
Güllerin tomurcukları açmaktaydı.
Sarı çiçeklerin tozları bir bir gidiyordu,
Arıların ayakları sevdalar yolcuydu.
Doyurucu huzurun son demlerini yudumladılar.
Yumuşak bulutlu bir geceden iskeleye çıktılar.

Sevinçten ziyade durağan bir keder karşılarındaıdı.
Bakışların gölgesinde durdular,
Acı çekmenin acısına üzdüler,
Denizin hışirtısını dinlediler,
Gözükken uğultulu kalabalığa dalıverdiler,
Yaşadıkları günahı hiç çekinmeden terk ettiler...

Yavuz Bayram Çalışkan

Hasan Dağı

Eylül'de doruğu kara bürünür
Eteğindeki köyler bir bir görünür
Bulutlur gelir tepesine sarınır
Anadolumun incisi, canım Hasandağı

Büyüğün ardında küçüğü vardır
Çıkış yolları pek zorlu ve dardır
Aksaray'ın sırtını dayadığı yerdır
Anadolumun papatyası canım Hasandağı

Volkanın izleri çevrede görülür
Lav taşlarından duvarlar örülür
Yufka ekmeklere peynir dürülür
Anadolumun yüreği canım Hasandağı

Pınarlarından çıkan sular pek tatlıdır
Otlayan koyunlar kekik etlidir
Yamacındaki güzeller gamze hatlıdır
Anadolumun sevdası canım Hasandağı

Koruluk ormanları meşedir
Aksaray'ın çiçeği, Hasandağı neşedir
Yüzyıllar geçse de bitmeyecek sevdadır
Anadolumun toprağı canım Hasandağı

Yavuz Bayram günün doğduğu yere bakar
Dostlarla bir olur dağına çıkar
Sevdalar tüter, gönüller yakar
Anadolumun çınarı canım Hasandağı

Yavuz Bayram Çalışkan

Hatıralar

Yapraklarında sarılı çiçklere düşen çiğ damlaları,
Yumuşak mavi bulutlar gezegeni,
Aşk dereleri, akar akşamlara.
Ah kızıl bahçeli çiçekler,
Ah dayanılmaz çılgınlıklar,
Kayalıklardaki deniz kızları,
Uçuk pembeliğin çekiciliği,
Garip ve yabancı dudaklarda,
Yaşanmışlığın kokusu sinmişti,
Dumanlı alevlerle,
Anıları içimde kıvrandıran,
Ah o hatıralar.
Usul rüzgârlar eser şehrimde
Masal gibi karşımda,
Tutkuya sarılı geçen günlerim.
Rihtimdaki gemiler yerlerini gözyaşlarıma bırakıyor,
Kışkırtıcı çağrışımlar son demlerini yudumluyor
Durma kader zıpkını daha derine sapla,
Yılgınlık kuş sürüsü gibi.
Silinir gelgitlerle götürülür hatıralar
Yükselen alevler, kaynar nehirler,
İniltiler, ağıtlar,
Kasırgamın dindiği minik çiçekli düşler
Ne biriktirse silikleşmiş,
Özlemlerin, hasretlerin saldırısında gibiler.
Müthiş hazlar masallardaki şelalenin altında.
Dünümüzün renkli çiçekleri,
Ve yosunlanmış kayın ormanları,
Sihirli zevk yolculuğunun son durakları.
Yağmurlar hiç bitmez, yeni çiçekler için.
Yaralayıcı olan var oluştan yoksulluğum,
Göz kırıyor hasretle gurbetin gururuna.
Yaramaz günlerin kahkahaları meyhanelerden,
Merak tutsağı gözler,
Dalıyor ufkun engin derinlerine,
Gün huysuzlaşıyor yaklaşan akşamlara,
Gergin öfkeleri kucaklıyor son ışıklar
Beyaz öfkenin köpükleri gözüküyor,
Çağlayanların gürültüsü yaralıyor,
Girdaplar çekiyor beni derin hatıralara.
Bahar sabahlarına düşen kırağı,
Kızgın çölleri arayan sevdalar
Neşeli çarpıntılarla atan yürekler
Kuşkanadında mutluluğu taşıyan günler,
Saklı duran günahlar çekiliyor,
Trenlerle gizli dünyalara.
Büyülü aynalardaki gözler,
Ödünç bakışların ucuzluğuna yanıyor
Ürkek adımlar hangi dönemece gider?
Seferinden dönen gemilerin barınağı mı bu liman?
Güneşsiz günler boynunu eğen ay çiçekleri,
Aya mı sevdalı, güneşe mi?

Yıllar kalın örtüyor, ses vermiyor hatıralar,
Küller yabancı ve uzak değil,
Hatıralar elden gidiyor.
Ayaklarımın tiryakisi olduğu hatıralar,
Yangına gidiyor yana yana.

Yavuz Bayram alışkan

Hüzün

Ey hüzün al başını git
Ben Çin seddini bile dolanırım
Surlarını mancınıklarım İstanbul'un
Boğazımda düğümleir boğazda yediğimiz ekmek
Kalırsın benimle yeniden
Çekemem, git ne olur git
Şeni Allah'ımdan dileyemem

Yavuz Bayram Çalışkan

Kader'e

Bir can, bir gönül, bir insan,
Seven, anlayan, anlatan.
İnsanı kalbinden tutan,
Bir tutkusun, bir cansın.

Dünyaları yaşayan,
İnsanları yaşatan,
Gönülleri kuşatan,
Bir beklentisin, bir kansın.

Gözleri yaş ile dolduran,
Gülü dalında solduran,
Duyguları dizelerle bildiren,
Bir değer, bir anlamsın.

Geleceğe yön veren,
Çiğdem çiçeklerini deren,
Şevdalara kalplerde eren,
Bir Kadersin, bir ansın.

Alınlara yazılan,
Boynlara dizilen,
Sezgi olup sezilen,
Bir onurlu insansın.

Yavuz Bayram sevdalarla dem olur,
Zümrüt, yakut, elmas değerini alır,
Dünya biter, adın ebedî kalır,
Gönüllere can veren bir dermansın.

Yavuz Bayram Çalışkan

Kaldır Başını Saklama Gözlerini

Alnına yazılırken kader,
Kederlere giden yolda,
Solma gül, solma.
Yiğit sevdası bu ya,
Gönülden gönüle dolma.
Umutların yittiği anlar,
Yaşlar insin, kalmasın gitsin,
Ne işi var kalbimde?
İhtiraşların sarmaşıkları,
Sardığında dal dal,
Köpürür dalgalar,
Vurur gönül sahiline.
Ne taş bırakır ne kum,
Eritir yutar, alır benliğine,
Götürür yakın sandığın ıraklara.
Ellerin cebinde anlamsızca arar gözler,
Hep birilerini, umutlar bitene dek...

Yavuz Bayram Çalışkan

Kes Boynunu Sevdanın

Gittim, alevleri soluduğum yaşam sevincimle,
Hasretten kanayan, kor olan yüreğimle,
Karanlıklara, dehlizlere gittim.
Kiminle sevişsen, kimin umurunda,
Bir ben kahroluşu yudumluyorum
Bir ben ölüyorum, günün gününe
Son nefesimde bile bir daha ölüyorum.
O buğulu sıcaklığından mahrum kalacak,
Yalnız dünyamla bekliyorum.
Kendimi sana saklayamadım
Sen kiminle sevişsen kimin umurunda
Gecenin içinde olamadık, doyamadık bizliğimize,
Yetim kaldı yaşanmayan mutluluklar
O savunmasız sevgim dayanamadı,
Dağlara dayanamadı, boyun eğdi celladına,
"Kes boynunu sevdanın kan çıkmaz gülüm"...

Yavuz Bayram Çalışkan

Kırkın Demleri

Nazlıca eğildi o yüce çınar,
Kaçınılmaz alın yazısı,
Sirtında yılların ağırlığı,
Düştü saçlarına sıra sıra,
Yapraklara döküldü sevdalarım.
Sürüklenmiş gemiler barınağı,
Terkedilmiş mevsimler hep yan yana,
Zaman harcanmış,
Yapayalnız kalmış hatıralar,
Terkedilmiş genç zamanlar,
Şefaletе giden yolcu,
Ömrün sürüklediği bir can,
Hüzünlü beklemlerin sabahı,
Su götürmez çalkantıların dinişi,
Kırkın demleri şekersiz ve tatsız,
Nasıl da yansıyor kırışmış alınlara,
İşgaller yaşanıyor tüm bedende,
Nefretin fitili ateşlenmiş bir kere,
Ölüme gider bu yol tek yön,
Tetiği çekilmiş tabanca,
Namlusunu terk eden kurşun,
Yıllar delik deşik, ömür ağır yaralı.
Hiç aklımdan çıkmıyor yaşanmış hatıralar,
Kırkın demleri sarhoş, başını eğer ve gider.
Hancı 'getir ömürden yaşanmış bir acı'
Gözlerin solgun ışığı teslim olmaya gidiyor.
Kentın sokakları yaşamın tadında,
Bu devir bu devran böyle döner,
Bir can doğar bir can söner.

Yavuz Bayram Çalışkan

Kim

Kim ne yazdığını bilir
Kim söylediği günde ölür
Bu dünya kendine kalır
Yaşam denen bu göç varsa

Yavuz Bayram Çalışkan

Köyüm (BAYMIŞ)

Dağ yolunda bir köy bilirim
Buram buram tereyağlı börek kokar
Sabahları ayçiçek kökleriyle saclar ısınır
Tandırlarda mayalılar pişer, konur azıklara.
İnekler ovaya iner, çobanlar boz eşeklenir sırtında
Dere yamaçlarında koyunlar otlar,
Kuzular bir ayrı meleşir martlarda
Söğüt gölgelerinde dinlenir ırgatlar
Yanan ciğerlere yayık ayrıni çare olur
Güneş bir ayrı yakar Anadolu'yu
Derelerde, çamurlarda oynanır oyunlar,
Sazlıklardan yaban kuşları kanat çırpır
Kül renkli bulutlar örter ovayı hep ikindilerde
Köylüler çamur patikalarda tarla yolunda
Toza, toprağa bulanmış yürekleri umutla dolu,
Batan güneş yarınlara gebe,
Sere serpe yorgun yatarlar
Bakar durur cami avlusunda tespih çeken ihtiyarlar
Dağları duman, yolları toz kaplar gün akşamları
Ocaklar tüter, aşlar pişer,
Birbirine yaslanır gönüller
Neşet ERTAŞ bir ayrı yorgunluk giderir
Çoktan uykuya varır gözler
Gömülürler minderlere, yataklara
Ne pencerelere düşen ay,
Ne yollarda koşturulan atlar
Ne karanlıkları bekler çırallar
Yorgun gelir gelinler ahırlardan
Kütüleri alevlenir mangallarda kahveler köpürür
Höpürdeterek içer Anadolu'm
Okumadan cahilde kalsalar
Bakraçtaki yoğurtlar kadar aktır yürekler
Ocağa kazanlar iner,
Çocuklar üfüre üfüre içmeyi dener
Yaksa da ağızlarını sütler
Ağalar konuşur, gençler dinler
Misafire bir ayrı ikram vardır köyümde
Minderlerde uyuklar yorgun gözler
Asmanın altında öpüşür sevgililer
Gün sırma telli saçlarını savurur kızıl ufuklarda
Yıldızlı bulutlar içinde ümitler yükselir
Yeşil kadife yüreklerde...

Yavuz Bayram Çalışkan

Onu Arıyorum

Umut o, yürek o, insanlık o, onur o,
Onu arıyorum, kendimi bildiğimden beri,
Belki bir bulut gölgesinde, belki bir bakışın ta içinde,
Yaslandığım selvilerde, belki de doğan güneşte,
Onu arıyorum, onu bekliyorum, onu diliyorum.
Ellerimden tutacak, gözlerimin içine bakacak,
Beni ta gönülden yakacak, onu arıyorum.
Karanlığı bitirecek, aydınlığa götürececek,
Mutluluk ufuklarına yatıracak seni arıyorum.
Gözlerinin küçük baharını, günahsız bir aşk kaçamağını
Anlasana dostum yüreğimde yaşayacak onu arıyorum.
Ihlamur çiçeklerinden önce açan bir aşkı,
Eylül yağmurlarının ıslattığı, sislerden çıka gelen,
Yüreğimi tutup ölmeyen birini,
İnsanlığı yaşatacak, hasretleri kuşatacak,
Canıma bir avuç ateş atacak birini,
Umudun sesi olacak, beni bende bulacak,
Aşkını son bilecek canı arıyorum.

Yavuz Bayram Çalışkan

Ölümü Dağıtan Eller

Kanlı şafaklara kara şahinler,
Beyaz güvercinlere, titreyen serçelere gelir ölümler.
Bir umut ile bakar çocuklar
Soğuk namluları taşıyan ellere
Şekerde verir mi ölümü kusanlar,
Kan fişkirtan askerler.
Yürekler mülteci kendi yurdunda
Roketler yağar, ölüm duvarların ardında
Mermiler seker çocuklar seker
Garip çocuklar kendi derdinde,
Ekmek de verir mi ölümü dağıtan eller...

Yavuz Bayram Çalışkan

Ölümüne Yaşayacaklara

Bir yaz sabahı, sonsuz mavi, yeşillerin dansı,
Otlı yamaçlarla rüzgarlar karışmakta biri birlerine
Yakası yana yatmış gün, alacasından yeni kurtulmuş,
Bir ayrılığın ince gözyaşları yaprakların üzerinde,
Çiğleri alma çabasında süzülen güneş ışıkları
Kaygı damlaları değil toprağa dökülen,
Can veren, yeşili yazan ve tuale döndüren damlalar
Küçük bir el uzanır eline,
Körpecik dudaklarıyla yanağından özlemleri öper
Baba, kız içten, hayatın akıp geldiği sular da yürürler
Yavrucağız saf ve sade, gülüşleriyle babanın gözlerinde.
Baba ser verir sır vermez.

"Gelecek yavrum bir gün mutlaka, ama gelemeyen bekleme yarına"
Ruhunu cennet bahçelerine uğurladığı yarını anlatamaz.

"Annemi çok göreceğim geldi, annemi çok özleyorum baba"
Zihinlerindeki düşünceleri zincirli, doğanın çözülmezlerine bakar baba,
Çözülemeyen bilmeceyi hep o doldurmaktadır sanki,
Yaşamak ve ölmek, ağırlıklarla ezilir baba.

Kırmızı gül yanaklı güzel bir çocuk,
Bütün özlemleriyle sorar
"Ya gelmezse baba ya gelmezse? "

"Niçin gelmesin yavrum"

"Annem öldü mü baba? "

" Bunu da nereden çıkardın yavrum? "

Çöküverdi aba, yavrunun güneşini bulutlar kapadı,
Gülücükler kayboldu, ufuklar acı verdi.

Çocukça anlamaya çalıştı,
Ufacık yüreği yasları mı tutacaktı?
O annesini istiyordu,

Yas neyine, ne bilirdi yavrucak.

Ayrılık sızılarını bırakmıştı yarı.

Dalgın dalgın baktılar birbirlerine,

Kayaların üzerine oturdular.

Baba " Yavrum " diye bildi.

Gözlerini sildi, çaresizliğini gülücüklerine gizledi.

Ne kadar ağladığını mı söyleseydi.

Yarı olmadan yataklarda kıvrandığını,

Dese miydi " " Annemi hiç göremeyeceksin".

Yanağına kondurduğu öpücüğün gölgense gizlendi.

Sabırsızdı hıçkırıklar, sabırsızdı ruh,

Kelebekler süzüldü, pırlanta gözlü kızına son kez baktı,

Göklerden bir melek indi,

Acıklı bir susuşla elele tutuştular,

Yalnızlıklarla bırakıp küçük yavruyu.

Ölümüne yaşayacaklara emanet ettiler..

Yavuz Bayram Çalışkan

Özenilen Sevda

İki kişiydiler, akasyaların altındaki yüreklerini aşka boyayıp gittiler
Sarmaş dolaş geldiler, erimiş sevdalara gülümsediler.
Solgun yapraklar gün gibi döküldü üstlerine,
Hiç seyirci olmadılar özlemlere,
Savurdular sevda harmanını,
Yeni yetme hoyratlıklara özendiler, zamanda buluştular,
Ellerine yüzlerine mutluluk bulaştırdılar.
Bastırılmayan isteklerle kıpırtısız sokaklarda,
Tutuşmuş kıvılcımlarla ateşlere döndüler
Geleceğe uzanan sevdalarda buluverdiler yüreklerini,
Gözler ne akasyalardaki tomurcukları gördü,
Ne de yaşanan kumru aşkları.
Gözler zifiri aşk koyundaydı artık,
Düşler dirilme çabasında, umurlarında mı dünya?
Ayrı yerlerde değillerdi nice uzaklıklar varken,
Boşuna değildi gayretleri, avutucu değildi günler
Gökyüzüne yükseldiler, ay gülümsedi.
Göğüs kafeslerindeki kuşlar uçtu, pencere açtı,
Yaşanan yaşanmıştı, uykuya teslim bedenler.
Sevdalarını seçtiler ve bir söz kestiler
"Özenilen Sevda " olsun dediler,
Bal çiçeklerini birbirine verdiler.

Yavuz Bayram Çalışkan

Özlemlerin Yolculuğu

Gözlerinden fıskıran pınarların sevabına içtim bakışları
Aşkı dokudum, sevdayı sapladım yüreğine
Çağlayanlar gibi akıp gittim derinlere
Aldım elime usulca sevdim
Yıldızlardan baktım engin gözlerine
Sıcaklığını duydum, koynunda büyüdüm sevdanın
Adını koyamadım yürek yangınının.
Özlemlerin yolculuğu neden sanadır bilemedim
Ömür dostluğu bir çınar olsa da beklerim zamanlarda
Yaşarım seni yaşanan hatıralarda.
Karşında yapraksız ağaç gibiyim
Getir baharımı donanayım, süsleneyim
Gölgede yılların olsun
Yaşayacağımız yıllar sana hatıra kalsın.
Ömür bu durmaz gider
Bir güzel, insana ne çok naz eder
Saçılırsa etrafa acı ve keder
Ayaklar altında kalıversin bir gün.
Aç ruhunu getir sevdanı
Bu yürek ölümüne dalıversin bir gün.
Ey bahçemde açan kırmızı gül
Bülbülünde seninle ölüversin bir gün.
Bir solukta yaşayalım aşkı sevdayı
Boş kalan yürekler doluversin bir gün.
Soluğunda yeşillendi dallarım
Sana açıldı seni istedi kollarım
Uzanırsa bir gün ellerim
Tutup ta kendine çekiver bir gün...

Yavuz Bayram Çalışkan

Rozachine (Gülçin Çetin'e)

Gül yaprağı gözleriyle,
Can veren sözleriyle,
Yüreğimizdeki izleriyle,
Canımıza can katar Gülçin

Gülen yüzün hiç bir zaman solmasın,
Bir damla bile gözün yaşla dolmasın,
Mutluluğu isteyen ellerin boş kalmasın.
Allahım sana istediğini versin Rozachine.

Yavuz Bayram Çalışkan

Sarılar(Sarı Cıvcivim'e)

Bir yeşil dulda gözlerin akşamlara
Ateş açtı yüreğin engin sevdalara
Şiir bakıp girdin bu dünyalara
Sen can ile sevilirsin Sarı Cıvcivim

Sel taşar, gönül koşar
Derin yaraları bir o eşer
Yüreğime sığmaz taşar
Dünyalarca sevilir Sarı Cıvcivim

Git bu kış mevsimlerinden akşamları
Gözüm görmesin ağlayan insanları
O benim yüreğimin yarı
Ömürlerce sevilirsin Sarı Cıvcivim...

Yavuz Bayram Çalışkan

Satılan Düşler

Hiçliğin ortasındaysa bu ömür
Çölün melodilerini çalan gitar
Şarkılarını dinletecek bir sevda arar
Haydut konuklar karanlığı birbirine katar
Gözlerimizin kilitli kaldığı kapılar
Sevgiye randevulu da olsa düşlerini satar
Geceme yanaşan ölümün gölgesi
Tutamaz ruhumu, fırlatıp atar
Gözlerimin sesini duya bilir misin?
Yıldızlı tavanlarında bu derin sevdanın,
Yüreğime yüreğini koya bilir misin?
İşte o zaman resmini çizerim,
Tualsiz bu güzel hülyanın.
Kışkırtıcı askerleri yarınların
Yakasına gül takılmamış mevsimlerin
Dikleşen yollarında yürüyoruz
Gülücüğünü bekleyen bu şehirde.
Yola koyulan yürek yangınları
Kapıdan içeri giren ürkek nakışlar
Bir tanesini bile unutmadı bu yürek
Evden kaçanlar, bölük pörçük ızdıraplar
Sevgi çağrısına evet diyen dudaklar
Bir mutluluğa mühür vuracaklar...

Yavuz Bayram Çalışkan

Sen Gel Bana Sor

Günüm gene dün yerine doğacak,
Can canını yüreğinde bilecek,
Kul vakti gelip saatinde ölecek,
Umursamaz amma sen gel bana sor.

Aşk gelip gözlerine yaş olsa da,
Kız gelip yarınına baş olsa da,
Herkes özenip uçan kuş olsa da,
İnsan uçmaz amma sen gel bana sor.

Denizlerden baksan kara görülür,
Yokluklardan baksan yara vurulur,
Yüreklerden baksan kara sürülür,
Çekip gider amma sen gel bana sor.

Dolayıp ellerini belime sar,
Bakmayın saçlarıma ak değil kar,
Aıtsın yüreğim sansın ki seni yar,
Ömür biter amma sen gel bana sor.

Yavuz Bayram Çalışkan

Seninle Olan Yarınlar

Arzu ediyorsan, içtenlikle,
Sevgi akan sokaklarımda yürü
Gül aşkını tatsın, bedenlerimiz,
Yakınlaşsın yüreklerimiz,
Kanlarımızla sulansın sevdamız
Ömrümün bataklıklarını,
Gül bahçelerine çevir.
Kanaryalar güllere sevdasını anlatsınlar
Nağmelerle çalkalansın vadiler.
Bulutların nemi değil gözlerimi yaşartan.
Gözlerin yüreğime şimşeklerle, yıldırımlarla geliyor.
Heyecanım, alevlenişim senden, gözlerinden.
Aldığım ateş heyecanlarla yanıyor.
Ruhum tutuşuyor.
Kar taneleri ve zamansız yağmurları kırkikindinin,
Bozguna uğruyor canım.
Güç bela nefes alıyorum.
Ateş püsküren duygular,
Boğuyor, mücadele edemiyorum.
Derinine bakışların gücüyle ateşler sönüyor.
Yeniden doğuyorum.
Elinden tutup yürüyorum,
Seninle olan yarınlar...

Yavuz Bayram Çalışkan

Sevda Sepeti

Boş sıralardan sarkan üzgün ümitler
Çağırđımı duymuyor, görmezden geliyor
Gözyaşlarıyla lekelenmiş buruk hatıralar
Kaşlarını çatıyor, gidip hasrete gülümsüyor
" Seni Seviyorum " son moda bir söz değil belki
Gururu bana uzatma, sen gel de yüreğimdeleri al.
Daha harcayacak zamanım yok bu ömürden
Alışık değilim gurura, bu ne saçma hediye
Bu sevdıyla yanan kalp en zor günlerinin yaşar
Yarınların yükünü taşır
El sallar hayallerine
Kestirebildiği umutların paketi
Gel gör ki sonrası bir sevda sepeti...

Yavuz Bayram Çalışkan

Sevdamı Suya Atıyorum

Yeşil ağlamıyor gözlerim
Durup dinliyorum rüzgarları
Mevsimleri dinliyorum
Şehre yürüyorum
Yollar hızla tükeniyor
Alacakaranlıklar şafağı bekliyor
Bakıyorum uzun yollara
Bir de ara sıra geçen yıllara
Üşüyorum ve geri dönüyorum
Kar serpeyor, aklar geliyor
Uygun iklimlerde yaşamıyor bu yürek
Öksüzlüğümü düşünüyorum
Anlatamıyorum ne anama ne de babama.
Baş edemiyorum, donuyorum.
Denizlere akan akşamlara yürüyorum
Dünya daha hızlı dönüyor
Alıp götürüyor zaman
Gerilerde kalıyoruz
Bir ben bir de akşamlar
Gece trenleri, kara dumanlarla,
Geceler can hıraş çığlıklarla
Denizleri karanlıklar alıp götürüyor
Dayanamıyorum, tükeniyorum,
Sevdamı suya atıyorum..

Yavuz Bayram Çalışkan

Sevgi Öyküleri

Sevgi işi benim ışığım, öyküler diyarında yaşarım
Benliğime işleyen sevgiler ve neşe,
Göz pınarlarımdan akan ise sevgi öyküleri
Bana birini anlatıyor öyküler
Şiirlerle yaşıyorum, düşlerim fedakar
Tadını çıkarıyorum, şarkılar dinliyorum
Şavkı vuruyor geceme,
Kırlangıçları seyrediyorum mor karanlıklarda
Dudaklarım titriyor şarabın son damlasında
O gece dağlar arkamda,
Rüzgarların uğultuları,
Çağlayanlar kendi başına
Gecedden ayrılma zamanı,
Sevgi kokuyor çiçeklere düşen çiğler
Altın rengine boyalı dünyam,
Fırça güneşin elinde
Ceplerim şekerlerle dolu,
Bu yaşanan sevgi işi,
Minik tadımlarla duygulanıyorum
Kırlara koşturuyor düşünceler,
Sevgili ufuklarda,
Koşulsuz sevgiyi hissetmek,
Ne güzel hem de bir kalple...

Yavuz Bayram Çalışkan

Sevi-yorum

Kaçamak kentin sokakları
Erkek hayaletleri, kadın gölgeleri
Baharlara karşı durulmaz
Sevda öyküleri yaşanır
El değmemiş yüreğimi götürüverir
Yolu yordamı budur sevgilerin.
Hor görmeden kınamadan
Tahliye edilemeyen suçlu gibi görme
Yağmurlar üstünde görülmeyen ayak izleri
Sisli bir buğu ardındaki sonsuz mavilik
Kırpiklerimdeki su damlacıkları
Gökyüzünde tek bulut olmasa da ıslanırım
Karşı durulmayan bahar bitiyor
Çocukluğumu arıyorum
Çok uzaklarda duruyor
Dolunayda sevdanın yorgun yüzü
Mutluluk iskelesi, yanaşıyoruz
Kimsenin kimseyi göreceği hali yok
Mavileri dolunaya bıraktım
Bir kez sevdim,
Kaçamaklara yüreğim el vermez
Konuşmadan yan yana yürüdük
Temiz, yüce bir aşkı bu
Çiçekçi kadının yerlere saçılmış gülleri
Sevecenliğe açmış kollarını
Soluk soluğa nefeslerimiz
Elimi alıp kalbinin üstüne koyuyorum
Ve sevdalar el ele...

Yavuz Bayram Çalışkan

Silik Hayaller

Hayal bıçaklarına bilenir günler
Bu gözyaşları artık çok geç
Sen öldürmek ister misin seni?
Seninle yaşayan sensizliği
Can acıtıcı gerçekler kuru ve soğuk
Hayallerini kırbaçlayan kim?
Yüreğinden çekip çıkarılan ne?
Günleri yiyen zaman denen açlık durur mu sanırsın?
Yağmurunu bekleyen toprakların sabrı biter mi?
İçinde kırılan camlar seninle değil mi?
Söküp atılır mı pencereler?
Herkes denizlerle yaşar ama denizler gibi yaşayamaz.
Hüzünleniyorum, dokunsan gözlerim yaşaracak,
Neyi özlediğimi hissetmiyorum
İklimlerini, dağlarını, şefkatini özlüyor,
Dağınık ve ince ışıklarıyla dolunay.
İnsanı çaresizleştiren ölüm mü?
Yaşama kızgınlığının gizli yansıması,
Cehennemin en dibine,
Ateşin en kor yerine bırakıyorum ölümü,
Ve soluk alıyorum,
Silik hayaller, ömür denen zaman gözlerime ışıyor

Yavuz Bayram Çalışkan

Sular Sevdanı Getirmiyor

Güz soğukları yeni başlamıştı
Kara kış birden bastırdı
Duygular içe kapandı
Dağlara savruldu sevdam
Akşamın karanlığı günün aydınlığını alıverdi koynuna
El değmemiş dünyalara gidiyordum
Sıkıntılar nöbet tutuyordu akşamlarla
Ruhumun açtığı ateş beni vuruyordu.
Duramıyorum, koşuyorum derelere, taşlık derelere.
Derenin sularına dalıyorum,
Hayallerimi çekip çıkarıyorum,
Gözlerimle sırlı sıklam.
Yamaçlardan inen pınar sularını içiyorum.
Dünyanın en güzel çiçeğini seviyorum.
Seni seviyorum seni.
Canım benim, özleminle yaşamak güzel,
Seninle ömrü yaşamak her andan özel.
Tuzu da sen biberi de sen,
Ölümüne istenen ölüm değil bil ki sen
Bu yakarışa ses verecek yalnızlık değil sen
Benimle yaşayacak zulüm değil sen
Gerçeklerin acı suyu derelerden geçmiyor
Suları bekledim ama boşuna,
Sular sevdanı getirmiyor...

Yavuz Bayram Çalışkan

Tamam mı? (Ahmet Cemal Çetin'e)

Ders başlar, yüreğimde ziller çalar
Bambaşka bir şeyler olur
Çetin mevsimlerin rüzgarları eser...
Öyle bakma yüzüme, ruhumu okur gibi
Sor sadece gözlerinle sor
Anladınız mı? Tamam mı?
Söylesin dillerin, baksın gözlerin
Vazgeçemem, yüreğim kapıya yürür
Gözlerim onu seçer yalnızca
Bambaşka bir buluşma bu, bir başka seviş.
Her birimiz ayrı dünyalara biletli bir yolcu olsak bile
Bir gençlik anısı, kahkahalarla...
Yüreğimin derinliklerinde bir yer sızlar o an
Ve ben diz çökerim, tutsaklığım bir ona,
Sınırsızdır hayranlığım, sarhoşluğum,
Tıpkı bir müptela gibi
Derin bir nefes çekerim, derinlerde dolaşırım,
Düşünürüm, galiba seviyorum onu
Aldırmam yine de bensiz yaşayan kadere
Yüreğime ekinler ekilir, başaksız ekinler
Ne isterlerse desinler, umurumda değil
Mutsuz değilim, yıldız yıldız yanıyorum.
Gözlerini paylaşır gözlerim, ekmek, su gibi.
Galiba ben birilerine...
Ayak seslerine eşlik eder cerenler
Merdivenleri koşar adım çıkarım
Bir bahar rüzgarı dalar içeri
Sevinçlerimi kucaklar.
Yeşil yasaklarımı çiğnerim...
Ne kadar değiştim, ne kadar özlüyorum
Neyin arayışı bu?
Yıllar sürse de anlaşılmayacak bu ders
Dudaklarında kuş seslerini ararım...
Kıvraniyorum, heyecanlar basıyor
Hiç ama hiç korkmuyorum
Tutkuluyum, sevdalıyım
Sınıf yankılanıyor, ben bir onu görüyorum
Sevgi ve özlem dolu günler sancılı,
Ve yine o konuşuyor
Tamam mı?
Gözlerim buğulanır
Volkanların ateşi şaşkın,
Püskürecek dağlarını arar
Sana gücünmüş değilim kader,
Yasaların bana uymasa da
Galiba ben bu şeker adamı seviyorum
Seviyorum.
Tamam mı?
Ne diyeceksin?
Karşı mı geleceksin kader,
Ömrümle süreceksin bu heyecan,
Bitmeyecek bu sevda.

Tamam mı?

Yavuz Bayram alışkan

Vakitsiz mi Sevdik?

İzmaritine kadar çektim içime,
Sevmişliğim var bir kere,
Sokulmuşluğum var.
Nefesinin iliklerime işleyişini bilen benim,
Yıldızlara salıncak kurup sallamışlığım var.
Bir damla sevda üzerine kurulu sofram var.
Buz tutan baharlarda erik ağaçlarını bekliyorum,
Yüreklerde çiçekler açar mı diye?
Katıksız sevdim, dost yaşadım, bekledim,
Buram buram sevi koksun sevda çiçekleri,
Ezilmeden kurusun yerli yerinde diye.
Savruk sevdiğim;
Hangi yağmur yağsa bana yağıyor,
Neden sen ıslanmıyorsun?
Gözlerime ilkbahar geldi
Ama sen zemheri ayındasın.
Erken mi sevdik yoksa,
Vakit çok mu geç?
Geç bu dümenleri,
Rotalar senden yana.
Islaklığı sadece kuşlar değil, ben de sevmeye başladım.
Alımlı sevdaların yelkenleri,
Çek ipleri, ağlarını ger,
Doluşalım,
Masum hayallerle, haylaz umutlara...

Yavuz Bayram Çalışkan

Varoşların Garibi

Derin bir ah çekti,
Uykuya teslim gözlerini araladı,
Belirsiz baktı geceye.
Kocaman şehrin köhne sokağında,
İtilmiş yalnızlığına sırtını dayadı,
Büzüştü, oturdu bir kağıt parçasına.
Ne umutlarla gelmişti şehire...
Gülümsedi; "ekmek ne de zor kazanılmış! " dedi.
Anasının bulgur pilavı geldi aklına,
Soğanı yumruğu ile ezdiği günleri düşündü,
"Kader de beni eziyor galiba! " diye daldı uzaklara,
Varoşların garibi olmuştu.
Açlığa da alışıyordu yavaş yavaş.
Şarapların en ucuzuyla buluşuyordu akşamlarda.
Varlığının önemsizliğine dudak büktü,
Ne de silik geçmişti ömür.
Soğuk gecelerde dayandığı duvarın dibine çöktü,
Yıldızlarla özdeş ışıklara baktı,
"Ne de sıcak yuva" diye iç geçirdi.
Yüreği titredi, iliklerine kadar donmuştu.
Hasret, duman duman tütüyordu bacalardan,
Sıcak bir gülüşe hastaydı,
Ellerini tutan, sımsıkı saran.
Ne eller vardı ne de sıcak bakışlı gözler,
Ama şehir güçlüydü.
Şehrin yüreğindeydi, şehrin garibiydi.
Neler saçmalıyordu?
Düşüncelerini zincirledi, duygularını kilitledi.
Gecenin ayazına sarındığı urbalar meydan okuyordu.
Besbelli yenilgi alın yazısı olmuştu.
Umutların ekme kırıntısına döndüğü anlar,
Ağlıyordu, kime neyse? !
"Kim bilir? "dedi.
"Bir gün gurbet, bir gün hasret bitiverir de,
Ellerimi açtığım eller tutuverir beni bir gün".
Kalakalmıştı, sevgisiz, dostsuz, ekmezsiz.
Sisler aralandığında ıssız sokaklarda yükselen,
Ayak sesleri garibi birilerine gösteriyordu.
Karanlığın bittiği yalnız sokakta,
Kirli elleri ve kaskatı kesilmiş soğuk yüzü yadırganıyordu.
Karlara örtülü yüreğini ne bilen vardı ne de gören.
Yaşayamadan sevgiyi, saygıyı,
Yiyemeden bir parça somun ekmeği,
İçemeden bir kase sıcak çorbayı, gidiyordu.
Daha da büyüğü itilmişliğin öfkesini saran,
Kinini de götürüyordu.
Tüm şehir uyanıyor, yürüyordu.
Bir o yürüyemiyordu.
Şehir sırtını dönmüştü.
Hep atan yüreği durmuştu.
Okşanmayı bekleyen saçları karmakarışık.
İssiz kalmış yüreğindeki çığlığı,

Uzaklardan duyan olmayacaktı artık.
Kimsesizdi, bekleyeni de yoktu,
Yağmur kesilmişti.
Ve onun için yaşam durmuştu kentin varoşlarında.
Varoşların garibini sonsuzluk diyarına,
Yolcu etmişti bu şehir,
Bundan sonra da yolcuları bitmeyecekti.
Bir hiç gibi yaşayıp ölenlerin kervanıydı bu.
Yokluğuna yaşamamanın şehriydi bu şehir,
Yokluğuna yaşamamanın şehrindeydi bu ölüm.
Çiğeri yaksa da ölümdü bu,
Ölümüne yaşansa da!

Yavuz Bayram Çalışkan

Varsan

Sere serpe teslim ettin bakışlarınla açıp kalbini
Pembe yanakların, tatlı bir buse, yakan bir ateş
Gözlerinde derin bir aşk var gibi.
İklimler, mutluluk günleri yaşanacak der gibi.
Gözlerin can tanem, dillerin bir tanem,
Güllerin kan tanem, elimde gibi.
Dersen seninleyim,
Gülse gözündeyim,
Bilsen özündeyim,Dayanırsan dizindeyim,
Varsan yaşanacak mutluluk gibi.

Yavuz Bayram Çalışkan

Ve Sen Gidiyordun

Önce bakışların gölgesi düştü akşamlara,
Sonra saçlarını dağıttı rüzgar,
Çılgın bir ateş düşmüştü içine
Yüreğinin çekildiğini biliyorsun artık
Gözlerden kaçan aydınlığın ikliminde,
Dökülüyor sevda yaprakları ansızın
Yorgunluklar ve üzüntüler yasaklı
Yeminli gözler uykusuz bakmaya
Yine de akşam oluyor
Bakışlar iyiden iyiye gölgede
Ve dalgalar çığlıklarda
Vuruyor sahilini
Yıldırımlarıyla yürüyor bulutlar
Ve sen yağıyorsun
Kaçamazdın kanunlarından
Yaman sevdaların yasalarından.
Bekleyişler beş para etmiyor
Ve sen kararsız yürüyorsun yollarımda
Gün geceye sağılıyor
Dönüp son kez bakıyorum bekleyişlere.
Gelinciklerin koyu kırmızı dalgaları kararıyor
Ve sen titriyordun
Soğuk bakan gözlerine bakamadım
Korkunun yaşı var mı damlalarda
Kaprislerini aldın koluna ve gittin,
Ne zavallı idin.

Yavuz Bayram Çalışkan

Yağmurlar Yağıyordu (Sarı Cıvıvime)

Yağmurlar yağıyordu hiç tanımadığım sokaklarda
Bir yabancıydı benimle yürüyen sanki,
Sır gibi saklı tuttuğum sevdayı,
Yüreğimde taşımak yormuştu beni
İncecik yağın yağmur kara dönmüştü
İstanbul'u örtüyor
Öksüzlüğü ve özlemi gideriyor
Tıpkı sendin yağın kar
Tıpkı sendin üşüten sevgili
Yüceydin gözümde,
Gözüm karaydı
Yeşilde olsa gözlerim.
Kendimce sevmiştim.
Ne de doluydu gözlerim,
Yağmurlar yağıyordu ve sen terk etmiştin,
Zamanın dehlizlerine itelemiştin.
Sular parlak ve ışıltılı değildi artık
İçimi kemirdiğini, beni erittiğini bilemedim
Yıllara direnirim sanmıştım.
İçime kök salan sevdanı kurutacak suların yolunu kesemedim.
Hep gözlerden aktı, suladı hasreti, suladı sevdayı,
Ne kurutabildi, ne de kül etti.
Damladıkça içine volkanlardaki lavlar
Ateşimi kör etti,
Beni de bitirdi ömrümü de
Artık tek beklediğim,
Son nefesimi vereceğim gün.
Bedenimde arzuların geçen dışı
Ruhumu dağlara sürdü sevdan
Kendin hep gurur duy
Hayatımda olduğunu bilmesen de.
Seni başından beri erittim benliğime
İnkâr edemedim tutkuyu
Meltemlerin fısıltılarını, kayaların direncini
Çığlık çığlığa gecelere kaçışımı,
Hâpîs olan ruhuma ağlıyorum.
Genç adam üşümez ki
İsyanların soğuk yüzüyle yüzleşti sevdam
Ve göz yaşlarımda boğuldu aşkın kuruyan pınarlarda.
Ve yine yağmurlar yağıyordu
Kara çevirmeden...

Yavuz Bayram Çalışkan

Yaşamak Buysa (Tüm İnsanlara)

Bir ayrılık şarkısı sararan otlar, güller ve dikenler
Tükenmez bir dünyanın yok oluşudur o.
Bir ilki bir sonu vardır mevsimin
Koynuna girerse hazan, zayıf düşersin
Getirir bir zamanlar öldürdüğü kışı.
Ağlama ve dudak bükme, sadece gülümse
Kış gider bahar gelir, bahar gider yaz gelir,
Yaz biter hazan gelir.
Ne kadar da farklı bulsan mevsimi,
Onlar birbirlerine yaslanmışlardır
Serinlik soğukluğa, ılık bir ayaza
O muhteşem bahar, bir kan sıcak yazı dönüverir.
Sevebilir miyim demeyin, sevin,
İnanın ve dokunun, daha bir güzel sevin.
Mutluluk sevgiyle dolarsa kıvanç ve coşku olur
Kaygı ve yalnızlık geride kalır.
Uzaktan konuşma ve asla geri durma
Küçük mutluluklar yürekte hep birikir,
Göğsün delice çarpar.
Bir öpücük kondur, ver ömrünü,
İnan ve tut ellerini,
Yaşamak buysa eğer mevsimine göre yaşa...

Yavuz Bayram Çalışkan

Yazgı

Gün ikindiye sallanırken elli sefer üzülür
Alaf alaf hülyasına, kükrete ateş dünyasına,
Kaçar mı gözünden ufuktaki kadehlerle günü batıran yüzler
Ölseydi de bu acıları çekmeseydi,
Ağaç olsa kururdu, erirdi taş olsa.
Gür sularla düşmek kalkmak gelir içinden
Sevemedi karanlıkları birde onsuz akşamları
Denizin mavisini, doğanın yeşilini alanları,
Ağlarını geremedi, oltalarını atamadı,
Tuhaf bir yazgı!
Doğuyor, büyüyor, yakıyor ve,
Eceliyle ölüyordu her gün insanımsı.
Duramaz, durduramaz hiç kimse bu düzeni,
Ne inanan ne de inanmayan, gücü yetmez.
Süzülür gider yarınları getirmeye,
Trenleri raylar götürür, vapurları denizler, okyanuslar.
Arabaların bir yolu vardır elbette.
İnsanların yaşanacak ve ölünecek bir dünyası.
Güzel olan buydu belki de,
Her gün yeniden gülümsemek.

Yavuz Bayram Çalışkan

Yeşil Sevda(Ceren'e)

İlk yanış mayısın baharında,
Yeşil Işığa bakan gözlerimizle,
Bir keman taksiminde açılan ruhlarımızla,
Sevdalar çekilir, yeşillere kanatlanır umutlar
Tutkunun ürkekliği gözlerin buluşmasında
Nasıl da titrer yürekler, nasıl da yanar bedenler
Kitapların altında birbirine kenetlenen o masum eller.
Merttir mevsimler, yamandır ömür,
Öyle kolay geçmez günler
Onsuzluğun ihtirasları sarar nefesleri, solukları.
Çocukluğumuz, kaldırımlarda oynayan dünlerimiz,
Bahara düşen yağmurlarda ıslanıyoruz.
İklimlerini seviyorum,
Boztoprakları yeşillendiren iklimlerini.
Sarmaşıkları anlatıyor bu şarkılar,
Yiğitim yüreğim senden yana
Yüreğimin ta derinlerindesin sevdam.
Çıkarmam, tutarım, korkarım,
Kimselere anlatamam, ruhumda yaşatırım
Suları ürkekçe içer cerenler
Gözlerini severim, duldalarda, kuytularda,
Yıldızlardan üçünü saydım,
Biri sevda, biri hasret, biri de özlem.
Unutamam sana tenimin yandığı geceleri
Özlemlerin hasret olduğu gün batımında atar yürekler
Rüzgarın esişi hoyrat, narin dallar kırılır
Sevda namzetleri hatıra gözlerle bakarlar
Geceleri ağıtlar, geceleri karanlıklar
Ayrılmaz ruhlar, ayrılmaz yürekler
Adanacaksa bu ömürler,
Yaşanacaksa bu aşk,
Başka aşk yok be gülüm.
Yeşil sevdamsın sen...

Yavuz Bayram Çalışkan

Yoksul Bulanıklığı

Yoksul bulanıklığı ile bakar,
Arsızlaşmış gözler
Hayata yenik başlamakta var
Çocukluğun bittiği falezler
Yoksullukta, arsızlıkta yüreklerde,
İlerleyen bir yara var derinlerde
Gözler masmavi olsa fark etmez
Minicik sıska yürekler dünyaya dargın
Başını çeviremiyor sıcak çorbaya
Yan gözle bile bakamıyor bu derin sevdaya
Çalkantılar korunakları da sallar
Belirsiz ve isimsiz yaşarlar
Soğuğa karşı koyanlar.
Dehşetle irkilirler, çocukluklarına bakamazlar
Çocuk mahsunluğu sarar yalnız sokakları,
Gizli sığınakları, kuytu kayaları.
Kızgınlıklar dilde değildir
Minik öfkeleri gözyaşlarında akıp gider
Bitmeyen bir nehir gibi duygularla.
Küçük balıkçı ağlarla didinir
Yakamozunda yaşar denizler sessizliği
En telaşlı ruhlar ile sukunete.
Tek yol huzurlu serinliklerin yayıldığı denizler
Köhne sandallara yaslanmış gelecekler
Güneşin yanıklarını ruhlarında hissederler
Küçük balıklar kuytu koylarda
Dayanamazlar dalgalara, yalnızlıklara
Açılamazlar okyanuslara.
Küçük balıkçım canım benim,
Bir dilim ekmek, bir yudum su,
Saçları isyan etse de hayata,
O ellerini oğuşturur.
Soğukları ısıtır yüreğinde.
Sıcak bakmak ister gözleri,
Yüreğinden dalgalar gelir,
Gözleri tuzlanır, damlalar şehre boşanır.
Kaskatı kesilir istekleri,
Özlemleri şehrine gömer,
Kim fark eder bir köşede unutulduğunu,
Çocuksu uyanmak ister,
Yarına hasret gözler.
Ama nafile yokluğun hükümranlığı alıp götürür,
Ve bedeli küçük balıkçı öder.
Şehir yaşar o taş kesilir.
Özgürlük ruhunadır, tutsaklık canınadır.
Can gider, ruh gider, soluk gider,
Kalansa topraklara, bir ağıtla,
Oda belki...

Yavuz Bayram Çalışkan

Yürek Yangını

Sürgüne gönderdim buruk maceraları,
Salkım söğütlerine gizledim acıları.
Canınız cehenneme, özlemleri misafir eden hancılar,
Aşk' a şarkan bakışlarımda buluşur talancılar.
İnce yağmurlar güllerin goncasına iner,
Tüm bakışlar, yüreklerde derinesine yanar,
Gözlerdeki ışık içerilere süzülür kanar,
Yüreği yakan umutları götürdüğünü sanar.
Diriltir hazanın ılıkığı düşleri,
Ayazı çeker sevdanın kışları,
Şu dünyanın aşk ile geçen işleri,
Ömürü alıp bitirir içercesine.
Hicazkar makamında şarkıların özüyle başlayan,
Yüreğime, ta içerime umutla işleyen,
Bir kalbi gönülden alıp gönüle eşleyen,
Dünyalara sevdalıdır benim yüreğim...

Yavuz Bayram Çalışkan

Yürekler

Şisler tekmelenir, yürekler ağır
Öyle bir an ki can algısı
Pusuya yatar kuşatmalar
Can vermeyi göze almam
Sinsiliği, kallesliği, adiliği boğarım
Yiğitlenirim, korkusuzluğum bileğlenir
Kurşuna da dizilsem, urgan ile asılsam,
Karşısına dikilirim ölümün.
Direnirim ve sonunda yarınlara ölürüm.
Kanlı dallarıyla koparılır yapraklar
Çiğliğe uyanır tomurcuklar, özgürlüğe açan güller.
Kurşunların sel sularında kaybolur emeller
Rüzgar ısıklık çalar, yarına doğamaz günler
Şafağı bekleyen yüreği bir mermi deler
Çiğdemler uykusuna dalar, açamaz sarı çiçekler
Dalgın dolaşır karanlıklar, güne bir kinli bakar
Kanla beslediğim şarkılarla gel sevdiğim
Gel ki, kalbim düğümlemeden,
Ölüme gideyim yüreğim şafakta
Sakın silme bensiz geceleri
Dalgın öten kuşları dinle, gece kuşlarını bekle,
Bulutların döktüğü kar taneleri örtsün bedenimi
Hücreleri açın, urganları zincire vurun.
Şafakta solan fidanlar, yüreklerde yoğrulacaklar,
Özgürlüğe mi borçlular? Ölüme mi, yoksa haksız gidime mi?
Durdurulan yürekler, geleceklerini görmeseler de,
Zincirlerle de olsa denizlere yürüyecekler
Yürekler, bu yürekler, ölümüne yürüyecekler
Her şafakta yeniden yükselecekler.
Akamayan gözyaşlarında yaşar kansız ölümler
Kanar acılarda, karanlıklara başkaldırır.
Gül yapraklarında bekler yağmur taneleri,
Sabırla buğu olup uçmayı.
Yürür giderler dipsiz uçurumlara,
Sürgünden dönüş yoktur,
Yürekler şafaklarda durdurulsa da
Güller hep baharlarda açacak...

Yavuz Bayram Çalışkan

Zincirlerde Çürür Nem Alırsa!

Bu dünyanın zindanında,
Şu akşamın karanlığında,
Er sabahın alacasında,
Zincirler de çürür nem alırsa!

Suyu gören demirlerde,
Tutulmayan emirlerde,
Unutulan yeminlerde,
Sevdalar da çürür pas alırsa!

Dönülmeyen hasretlerde,
Kin tutulan nefretlerde,
Aşık olan yiğitlerde,
Çürür gider post olursa!

Can dolaşan kanlarda,
O dönülmez anlarda,
Baş düşmüş önlerde,
İnsan ölür, zincir çürür...

Yavuz Bayram Çalışkan

Zümrüt Tepelerde

Geceler dillenir, renkler karanlığa
Uyku, ölüm el ele, sürer gider bu yazgı
Karanlık sükutların sahilinde ışık süzmeleri,
Sırlı ve sihirli iklimlerin atmosferinde soluklanırım
Yıldızları dinlerim, kayan yıldızlara binerim
Ayın bakışlarına çarpılırım
Sessiz göllere dalarım
Hara düşer gönlüm,
Göklere bakar dururum
Bir damla yağmur diye
Şiirli zamanlarda sevdim
Bir başkayım güllerle.
Anıları kucaklayın ve sorun bakalım
Kim kimin rüyasını çalabilmiş
Ve ruhunu teslim etmiş zümrüt tepelerde...

Yavuz Bayram Çalışkan

Zümrüt Yamaçlar

Zümrüt yamaçlara yaslanmış iki pırlanta
Varımı yoğunu koydum ben bu kumara
Budalaca bir pazarlık ya da aptallık
Ömrümü de alacaktır belki
Ama suçum ne?
Karlar dizime geliyor
Bataklıklarda yürüyor ayaklarım,
Tutulmuşluğumla
Alışkanlıkta yapıyor hani
Kalbimin içine gömdüm ve sakladım,
Zümrüt yamaçlara yaslanmış pırlantaları
Dağlara yürüyorum, zor dağlara
Ayın ışıkları içinde
Dönmek mi, asla,
Hıncımı alacağım ya ihanetlerden
Günden önce doğuyor,
O zümrüt'ü anka bakışlar
Gün kızılıyor ve ben ardındayım
Hasretle yanışa iki odun da benden
Sevenler bilir, delicesine sevenler
Aşk dudaklarımızın ıslaklığında büyüyor
Yaz geceleri sihirli şarkılarını söylüyor
Sazlıklar, ay ışıklarında zümrüt seraplarda
Ve şiirlerim ıslanıyor.

Yavuz Bayram Çalışkan